

Drodzy Współbracia!

Tajemnica Bożego Narodzenia niesie z sobą całe bogactwo duchowej głębi i życiowej mądrości.

W osobie Nowonarodzonego doświadczamy osobiście odwiecznej miłości Stwórcy, dobroci nieustannie kochającego Boga i Jego pragnienia zbawienia każdego człowieka. Syn Boży, w ciszy betlejemskiej nocy, przynosi niezmacony duchem świata pokój i uwalniające od zła przebaczenie. Jego przyjdzie na świat rodzi i ożywia w każdym z nas nadzieję...

Podążając wyznaczonym przez Ojca świętego Franciszka na Rok Jubileuszu 2025 szlakiem duchowego pielgrzymowania, wyruszamy w drogę odkrywania istoty i przeżywania znaków nadziei. *Wszyscy – pisze Papież – mają nadzieję. Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro. Nieprzewidywalność przyszłości rodzi jednak niekiedy sprzeczne uczucia: od ufności do lęku, od pogody ducha do zniechęcenia, od pewności do zwątpienia. Często spotykamy osoby zniechęcone, które patrzą w przyszłość ze sceptycyzmem i pesymizmem, jakby nic nie mogło dać im szczęścia. Oby Jubileusz był dla wszystkich okazją do ożywienia nadziei (Bulla ogłaszająca Jubileusz zwyczajny Roku 2025 *Spes non confundit*, 1).*

Refleksję nad istotą nadziei, jej potrzebą i znaczeniem podejmowali ludzie Kościoła, poeci i święci. Papież Benedykt XVI powie: *Kto ma nadzieję, żyje inaczej; zostało mu dane nowe życie (Encyklika *Spe salvi*, 2). Nie płacz w liście – przekonuje ks. Jan Twardowski – nie pisz, że los ciebie kopnął / nie ma sytuacji na ziemi bez wyjścia / Kiedy Bóg drzwi zamyka – to otwiera okno (Nie płacz w liście). Jan Kochanowski zachęca: *Nie porzucaj nadzieje, / Jakoć się kolwiek dzieje: / Bo nie już słońce ostatnie zachodzi, / A po złej chwili piękny dzień przy-**

*chodzi („Pieśń IX”). Św. Jan Paweł II wzywa: *Musicie być mocni mocą nadziei, która przynosi pełną radość życia i nie pozwala zasmucać Ducha Świętego!* (Kraków, 10.06.1979 r., Homilia). Niezwykle istotną rolę nadziei w życiu wierzących podkreśla Papież Franciszek: *Nadzieja, wraz z wiarą i miłością, tworzy tryptyk „cnót teologicznych”, które wyrażają istotę życia chrześcijańskiego (por. 1 Kor 13, 13; 1 Tes 1, 3). W ich nierozdzielnym dynamizmie, nadzieja jest tą, która niejako nadaje orientację, wskazuje kierunek i cel chrześcijańskiej egzystencji (Spes non confundit, 18).**

Zostajemy, Bracia moi, wezwani, by we współczesnym świecie być ambasadorami nadziei, która nigdy nie zawodzi (por. Rz 5, 5), a równocześnie świadkami zbawczej obecności Boga we wszystkich wydarzeniach teraźniejszości (por. *Spes non confundit*, 7). Kościół św. umacnia nasze posłannictwo i zapewnia, że nasza nadzieja mająca źródło w promieniowaniu Ducha Świętego będzie rodzić się nieustannie z miłości i w niej odnajdywać najmocniejsze oparcie (por. *Spes non confundit*, 3). Wierzący i poszukujący oczekują od nas świadectwa żywego doświadczenia Bożej miłości oraz że na drogach podążania na spotkanie z Panem będziemy wzmacniać ich nadzieję zbawienia (por. *Spes non confundit*, 5, 6). Czujnie obserwując znaki czasu, w duchu posłuszeństwa Kościołowi, naszą misję odczytujemy w potrzebie bycia namacalnym znakiem nadziei dla zagubionych na ścieżkach wiary i uwikłanych w rzeczywistość grzechu, dla doświadczających samotności i opuszczenia osób starszych, dla załkniionych chorych i niepełnosprawnych, dla żyjących w trudnych i skrajnych warunkach, a także dla przepelnionych entuzjazmem a równocześnie pełnych obaw o przyszłość ludzi młodych.

Bracia Kochani!

Łamiąc w Wigilijny Wieczór biały opłatek z każdym z Was, życzę, by Nowonarodzony obudził w Was żywą wiarę, odnowił

pierwotną gorliwość, odświeżył delikatność serca i wrażliwość sumienia, rozpałił miłość i stał się źródłem nowej nadziei...

Niech łaska Jubileuszu ożywi w nas, Pielgrzymach nadziei, pragnienie dóbr niebieskich i rozleje po całej ziemi radość i pokój naszego Odkupiciela (Modlitwa Jubileuszu Papieża Franciszka).

Kłęcząc przy betlejemskim żłóbku, wpatruję się w Zbawiciela świata, obejmuję sercem nas wszystkich, nasze wspólnoty i prowadzone dzieła. Błogosławionych Święt Bożego Narodzenia!

Ks. Dariusz Wlk CSMA
przewodniczący KWPZM

Wiadomość Tygodnia

ŻYCZENIA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI EPISKOPATU POLSKI DS. ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Nadzieja znajduje swoje najwyższe świadectwo w Matce Bożej.

W Niej widzimy, że nadzieja nie jest łatwowiernym optymizmem,

lecz darem łaski w realizmie życia.

Jak każda mama - Maryja za każdym razem patrzyła na swego Syna, myślała o Jego przyszłości i z pewnością w Jej sercu pozostały wyryte te słowa, które Symeon skierował do Niej w świątyni:

„Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, I na znak, któremu sprzeciwić się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie.

Papież Franciszek, Bulla, Spes non confundit

Umiłowani w Chrystusie Panu, drodzy Bracia i Siostry w powołaniu zakonnym.

Nasz Pan i Zbawiciel, Jezus Chrystus jest jedyną Nadzieją dla świata i każdego człowieka. Przeżywając tajemnicę Jego Wcielenia, pragniemy, aby Jezus, nasz Pan i nasza Nadzieja stał się źródłem nadziei dla wszystkich pogrążonych w ciemności, żyjących bez-nadziei.

W tym szczególnym czasie - bo za kilka dni Ojciec Święty Franciszek uroczysto otworzy Rok Jubileuszowy 2025, życzę, byście w każdej chwili swojego życia stawali się

znakiem nadziei dla każdego spotkanego człowieka, dla naszych sióstr i braci we wspólnotach zakonnych i tych miejscach do których jesteśmy posłani. Niech Radość i Pokój, które aniołowie zwiastowali przy Narodzinach Chrystusa będą naszą siłą w codziennym dawaniu świadectwa życia Ewangelią.

z pasterskim błogosławieństwem:

+ Jacek Kiciński CMF

Przewodniczący Komisji ds. Instytutów Życia
Konskrowanego i Stowarzyszeń Życia
Apostolskiego KEP

Wiadomości krajowe

Z ostatniej chwili:

KOMUNIKAT PREZYDIUM KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI WOBEC ZMIAN WPROWADZANYCH PRZEZ MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ W ORGANIZACJI LEKCJI RELIGII W SZKOŁACH PUBLICZNYCH

W ostatnich miesiącach jesteśmy świadkami zakrojonego na szeroką skalę procesu zmian wprowadzanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej w organizacji lekcji religii w szkołach publicznych. Z tak dużymi zmianami mamy do czynienia po raz pierwszy od 1989 roku. Zarówno te, które zostały przyjęte od września 2024 roku, jak i zapowiadane na wrzesień 2025 roku, nie tylko w sposób jednoznaczny stoją w sprzeczności z przepisami wyższego rzędu, ale przede wszystkim są krzywdzące i dyskryminujące dla wielu uczniów i nauczycieli religii. Zmiany te godzą również w prawa rodziców i opiekunów do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem, co gwarantuje Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (art. 53).

W opinii znacznej części rodziców i nauczycieli religii, co zostało wyrażone m.in. przez różne formy protestów i petycji ze strony środowisk wychowawczych, wprowadzone od września 2024 roku rozporządzeniem Ministra Edukacji zmiany dotyczące niewliczania oceny z lekcji religii do średniej ocen oraz łączenia klas dzieci i młodzieży w różnym wieku edukacyjnym w większe grupy, i to wyłącznie na zajęciach z religii, są szkodliwe z punktu widzenia wychowawczego. Uczniowie powinni bowiem mieć zapewniony dostęp do programu nauczania opartego na treściach adekwatnych do poziomu ich rozwoju oraz zdolności percepcyjnych i poznawczych w danym wieku. Ponadto zmiany te pozbawiają uczniów motywacji do uczestnictwa i angażowania się w lekcje

religii. Trzeba w tym miejscu także podkreślić, że wspomniane zmiany zostały wprowadzone w życie bez wymaganego przez Ustawę o systemie oświaty „porozumienia z władzami Kościoła Katolickiego i Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego oraz innych kościołów i związków wyznaniowych” (art. 12 ust. 2), co potwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 27 listopada 2024 roku.

Podobnie ma się rzecz z dalszymi zapowiadanyymi przez MEN zmianami. Dotyczą one redukcji wymiaru nauczania religii do jednej godziny tygodniowo oraz nakazu organizowania lekcji religii przed lub po zajęciach szkolnych. Są one dyskryminujące, gdyż będą w sposób znaczący ograniczać prawo do dostępu do lekcji religii dla uczniów, których rodzice lub oni sami, będą sobie tego życzyć. Nie uwzględniono również wprowadzenia okresów ochronnych dla nauczycieli religii. Wprowadzenie w życie tych rozwiązań również będzie bezprawne, gdyż nie osiągnięto w tym temacie wymaganego porozumienia ze stroną kościelną. Wprowadzane zmiany mogą w konsekwencji prowadzić do całkowitego wyeliminowania nauczania religii w polskich szkołach publicznych.

Podejmowane przez stronę kościelną rozmowy z Rządem RP nie doprowadziły do porozumienia. Kompromisowa propozycja strony kościelnej, polegająca na wprowadzeniu zasady obligatoryjności nauczania religii lub etyki ze względu na potrzebę aksjologicznej formacji

uczniów, została przez stronę rządową odrzucona. Podobnie, jeśli chodzi o rozłożenie na kilka lat stopniowej redukcji wymiaru nauczania religii w szkołach średnich, przy poszanowaniu praw pracowniczych nauczycieli religii. Wobec takich działań MEN i braku woli porozumienia w sprawie kluczowej dla edukacji i wychowania polskich dzieci i młodzieży do wartości, wyrażamy stanowczy sprzeciw.

Przypominamy, że nauczanie religii w szkole uznawane jest za standard w zdecydowanej większości państw europejskich, jest także jednym z symboli przemian wolnościowych w Polsce po 1989 roku. Dlatego też Kościół będzie podejmował dalsze stosowne kroki prawne mające na celu powstrzymanie wprowadzanych zmian.

Zachęcamy i prosimy rodziców oraz organizacje społeczne o zaangażowanie się w obronę uniwersalnych wartości i praw osób wierzących, które powinny być respektowane zawsze, niezależnie od politycznego kontekstu. Rodzicom, wychowawcom, nauczycielom religii, katechetom oraz wszystkim zatroskanym o pełny i harmonijny rozwój dzieci i młodzieży, udzielamy pasterskiego błogosławieństwa.

Abp. **Tadeusz Wojda SAC**
Przewodniczący KEP

Abp. **Józef Kupny**
Zastępca Przewodniczącego KEP

Bp. **Marek Marczał**
Sekretarz Generalny KEP

SPOTKANIE KONSULTY ŻEŃSKIEJ Z NUNCJUSEM

W czwartek 12 grudnia członkinie Konsulty zakonów żeńskich, zarówno reprezentujące zgromadzenia czynne jak i klauzuralne, spotkały się w Warszawie z abp. Antonio Guido Filipazzim, Nuncjuszem apostolskim w Polsce. W spotkaniu wzięła udział m.in. M. Ewa Kaczmarek MChR, Przewodnicząca Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Żeńskich.

Wizyta miała charakter świąteczny przed zbliżającym się Bożym Narodzeniem i jednocześnie była okazją do rozmowy na tematy związane z sytuacją Kościoła i z żeńskim życiem konsekrowanym w Polsce. Pod koniec spotkania Ksiądz Nuncjusz udzielił pasterskiego błogosławieństwa i prosił o przekazanie swoich Bożonarodzeniowych i Noworocznych życzeń wszystkim siostrą zakonnym w naszej Ojczyźnie. /s. Urszula Fabisiak, MChR/
Za: www.zakony-zenskie.pl

STANOWISKO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH W SPRAWIE KS. MICHAŁA OLSZEWSKIEGO SCJ

Rzecznik Praw Obywatelskich nie potwierdził, że ks. Michał O. był torturowany przez funkcjonariuszy ABW i Służby Więziennej, ale wskazał na liczne przypadki niehumanitarnego traktowania. Wśród nich długotrwałe procesy bez przerwy na odpoczynek, nadmierne stosowanie kajdanek oraz brak dostępu do odpowiednich warunków sanitarnych.

- RPO nie stwierdził tortur wobec ks. Michała O.
- Wskazano na liczne naruszenia praw, w tym niehumanitarne traktowanie.
- Procesowe czynności trwały 15 godzin bez przerwy, bez dostępu do jedzenia i odpoczynku.
- Nadmierne stosowanie kajdanek zarówno na rękach, jak i nogach.
- Brak osłoniętych warunków sanitarnych w celi.
- RPO skierował uwagi do właściwych organów, zalecając poprawę warunków dla zatrzymanych.

Ks. Michał O. nie był torturowany, ale doszło do niehumanitarnego traktowania

Rzecznik Praw Obywatelskich nie potwierdził, że ks. Michał O. był torturowany przez funkcjonariuszy ABW i Służby

Więziennej, ale wskazał na liczne przypadki niehumanitarnego traktowania. Wśród nich długotrwałe procesy bez przerwy na odpoczynek, nadmierne stosowanie kajdanek oraz brak dostępu do odpowiednich warunków sanitarnych. Przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło tortur

W biurze Rzecznika Praw Obywatelskich prowadzone było postępowanie dotyczące traktowania ks. Michała O. przez funkcjonariuszy ABW i Policji podczas jego zatrzymania oraz pobytu w areszcie. Ustalono, że nie doszło do tortur w rozumieniu konstytucji i prawa międzynarodowego, jednak zidentyfikowano przypadki niehumanitarnego traktowania.

Brak monitoringu utrudnił pełną weryfikację

Rzecznik Praw Obywatelskich oparł swoje ustalenia na dostępnych dokumentach, ale nie mógł uwzględnić mate-

riału z nagrań monitoringu, ponieważ ten został trwale usunięty przed rozpoczęciem działań RPO. obrońcy ks. Michała O. nie wystąpili o zabezpieczenie nagrań na czas.

Niehumanitarne traktowanie i nadużycia Najpoważniejsze nieprawidłowości dotyczyły warunków procesowych, jak długotrwałe, 15-godzinne przesłuchania bez przerwy na odpoczynek i posiłek. Ks. Michał O. przez cały ten czas miał na sobie kajdanki, co było nieproporcjonalne do zagrożenia, jakie mógł stanowić. RPO ocenił, że doszło do naruszenia praw i wolności zatrzymanego.

Nadmierne stosowanie środków przymusu

W areszcie śledczym na Służewcu funkcjonariusze nadmierne stosowali środki przymusu, zakładając ks. Michałowi O. kajdanki nawet podczas krótkich spacerów czy pobytów w świetlicy. Tego rodzaju obostrzeń nie stosowano wobec innych tymczasowo aresztowanych, co budzi wątpliwości co do ich zasadności. Brak osłoniętych warunków sanitarnych RPO zwrócił również uwagę na nieodpowiednie warunki sanitarne w celi mieszkalnej ks. Michała O. – kąpielarnia nie zapewniała intymności, co naruszało prawo zatrzymanego do poszanowania godności osobistej.

Za: www.deon.pl

SPOTKANIE BOŻONARODZENIOWE DLA UBOGICH I SAMOTNYCH NA JASNEJ GÓRZE

Była wspólna modlitwa, prezenty, tradycyjne dania świąteczne, życzenia i błogosławieństwo przeora Jasnej Góry o. Samuela Pacholskiego. Na Jasnej Górze ponad sto osób wzięło udział w wigilii dla ubogich i samotnych, którą tradycyjnie zorganizował Jasnogórski Punkt Charytatywny przy współpracy z Domem Pielgrzymia.

W wigilii uczestniczyli podopieczni jasnogórskiego punktu, ale także osoby żyjące w kryzysie bezdomności, czy uzależnione.

- Dla katolika, narodziny Chrystusa są bardzo ważną sprawą. To wspaniała, dobra rzecz, że w tym miejscu możemy się spotkać i podzielić opłatkiem w miłej atmosferze. Po raz trzeci uczestniczę w takiej wigilii – powiedział pan Bogdan nie kryjąc wzruszenia.

Pan Artur od trzech lat jest wdowcem. Z pomocy punktu charytatywnego korzysta od kilku miesięcy. W wigilii wziął udział po raz pierwszy. - Pomimo, że jesteśmy w gronie obcych osób, to czuję się, jak w rodzinie. Z radością dzielimy się opłatkiem. Ważne, by zasiąść do tej kolacji wigilijnej, by wspólnie przeżywać radość z narodzenia Boga.

- Przez te lata posługi w punkcie charytatywnym doświadczam, jak wiele osób potrzebuje rozmowy. Już to pokazuje, dlaczego

ważne jest, wzajemnie spotkanie. Dziś wyraźnie widać, że zgromadzeni przy tym stole, nie przybyli tu jedynie ze względu na problemy materialne, ale również z potrzeby bycia z drugim człowiekiem - powiedział o. Zygmunt Bola, opiekun Jasnogórskiego Punktu Charytatywnego.

-Oni na co dzień przeżywają osamotnienie, niedostatek. Nie znam szczegółowo każdej sytuacji rodzinnej danej osoby, ale w większości są to osoby samotne, o których bliscy nie pamiętają, albo gdzieś daleko mieszkają i nie mają możliwości, by wspólnie świętować. Ojciec Bola zauważa, że w codziennej biedzie należy pomagać nie tylko materialnie, ale też rozmową, wspólną modlitwą, byciem z innymi.

Świąteczne spotkanie w Jasnogórskim Punkcie Charytatywnym rozpoczęła Msza święta w Kaplicy Różańcowej. Z osobami potrzebującymi, do stołu wigilijnego tradycyjnie zasiadł przeor Jasnej Góry, ojciec Samuel Pacholski.

- Dobrze, że w naszej polskiej tradycji świątecznych spotkań, wigilii z ludźmi wykluczonymi, czasami cierpiącymi z powodu bezdomności jest wiele w różnych miejscach kraju. Ten dzień przypomina, że nie możemy jednak sprowadzić pomocy i myśli o najbardziej potrzebujących do tego jednego wieczoru, choć jest on bardzo ważny. Pomoc najuboższym musi być realna, konkretna i rozciągać się na cały rok - powiedział Przeor.

-Kiedy jestem przy wigilijnym stole ze wspólnotą ludzi potrzebujących, widzę wyraźnie, że najbardziej brak im obecności drugiego człowieka. Taka wigilia, to radość ze wzajemnego składania życzeń. Radość słuchania Ewangelii o narodzeniu Jezusa i wspólnego śpiewania kolęd. Przy spotkaniu często mówią, że najbardziej cierpią z powodu samotności i wykluczenia, a tego dnia czują, że stanowią wspólnotę z innymi,

mimo problemów, których doświadczają w życiu – podkreślił o. Samuel.

- Tutaj Matka Boża daje nam nadzieję na dobro - mówi pani Elżbieta, która korzysta z punktu od dwóch lat. - Korzystam z pomocy, bo jestem samotna, niepełnosprawna. Pomoc żywnościowa, to dla mnie czasem ostatnia deska ratunku. W atmosferze wigilii, wzajemnej dobroci, uświadamiamy sobie, że nawet w tej samotności nie jesteśmy sami.

- Pomimo wewnętrznego smutku, tu odczuwamy radość. Jest wesoło a rozmowy często przynoszą ulgę - mówi pan Marian. - Życzę sobie, by życie mi się polepszyło i by towarzyszyło mi zdrowie. Żeby było coraz mniej lęku o następny dzień. Widzę, że wiara, modlitwa pomaga - zauważa jeden z podopiecznych jasnogórskiego punktu.

Przy Sanktuarium Matki Bożej w Częstochowie od ponad 30 lat działa Jasnogórski Punkt Charytatywny. Chociaż, tak naprawdę pomoc ubogim na Jasnej Górze była udzielana od zawsze.
Anna Przewoźnik
Za: www.jasnagora.pl

NOWY INSPEKTOR KRAKOWSKICH SALEZJANÓW

Wikariusz Przełożonego Generalnego, ks. Stefano Martoglio, biorąc pod uwagę przeprowadzone wcześniej konsultacje i przychylną opinię pozostałych członków Rady Generalnej, w ramach obrad zimowej sesji plenarnej Rady Generalnej 2024-2025 mianował ks. Dariusza Bartochę nowym przełożonym Inspektorii Krakowskiej pw. św. Jacka (PLS).

Ks. Dariusz Bartocha urodził się 6 marca 1965 r. w Kielcach, w którym to mieście poznał również salezjanów. Wstąpił do salezjańskiego nowicjatu w Kopcu w 1985 r., gdzie złożył pierwsze śluby w dniu 30 sierpnia 1986 r., zaś śluby

wieczyste – w Krakowie 1 sierpnia 1992 r. Święcenia kapłańskie przyjął 11 czerwca 1994 r. także w Krakowie.

W kolejnych latach (1994-1998) pracował w Oratorium w Kielcach. Następnie przez dziewięć lat (1998-2007) w Salezjańskim Centrum Wychowania i Duszpasterstwa Młodzieży (WDM) w Krakowie, pełniąc przez sześć lat (2000-2006) funkcję dyrektora wspólnoty. Potem, przez trzy lata (2007-2010),

pełnił funkcję wikariusza inspektorialnego Inspektorii Krakowskiej, a następnie był dyrektorem Zakładu Salezjańskiego w Oświęcimiu od 2017 do 2023 roku. Od września tego roku jest we wspólnocie Studentatu Teologicznego w Krakowie.

Gdy chodzi o poziom inspektorialny, był radcą inspektorialnym (1997-2006), delegatem ds. duszpasterstwa młodzieży (2005-2007), wikariuszem inspektorialnym (2007-2010), a potem, od 2011 do 2017 roku, przełożonym Inspektorii Krakowskiej. Obecnie pełni funkcję delegata inspektorialnego ds. komunikacji społecznej. Jest także od 2022 r. sekretarzem generalnym Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce.
Za: www.sdb.org.pl

KS. MARIAN BAŃBUŁA CM ŚWIĘTUJE 70 LAT KAPŁAŃSTWA!

Pochodzi ze Szczytnik w diecezji kieleckiej. Do naszego zgromadzenia wstąpił w wieku 17 lat. 12 grudnia 1954 r. przyjął święcenia kapłańskie.

Pracował w wielu naszych domach, m.in. w Krakowie, Wrocławiu, Bydgoszczy. Przez ponad 20 lat był zaangażowany w formację kleryków jako dyrektor i ojciec duchowny. Prowadził Seminarium Internum oraz posługiwał w kilku seminariach wyższych: w Olsztynie, Gdańsku-Oliwie, Łodzi.

Od lat dziewięćdziesiątych do 2018 roku był kapłanem Siostr Miłosierdzia w Konstancinie-Jeziornej oraz spowiednikiem innych wspólnot zakonnych. W 2018 roku zamieszkał w naszym domu w Krakowie na Kleparzu i tam można spotkać go do dziś.

Księdzu Jubilatowi dziękujemy za przykład wiernego i gorliwego życia kapłańskiego oraz za wciąż niegasnący uśmiech i życzliwość. Życzymy dużo sił i głębokiej radości z życia z Chrystusem. Gratulujemy, szczęść Boże!

Za: www.misjonarze.pl

BP DAMIAN BRYL PRZEŁAMAŁ SIĘ OPLĄTKIEM Z KONSEKROWANYMI

– Dzielimy się różnymi rzeczami, angażujemy w wiele spraw, służymy innym, ale czy niesiemy innym Chrystusa? Siostry i bracia to jest pierwsza sprawa, aby zanieść innym Chrystusa – mówił biskup kaliski Damian Bryl do osób konsekrowanych podczas spotkania opłatkowego w domu sióstr nazaretanek w Kaliszu. Spotkanie rozpoczęła Msza św. w kościele pw. Świętej Rodziny.

W homilii bp Damian Bryl odwołując się do Ewangelii z dnia mówiącej o spotkaniu Maryi z Elżbietą wskazywał, że to jest zaproszenie dla nas wszystkich, byśmy Tego, który przychodzi przyjął, nacieszyli się Nim, ale też chcieli zanieść Go innym. – Niech te ostatnie dni Adwentu będą czasem jeszcze większego przygotowania na przyjście Jezusa, a potem niech to będzie czas, w którym Jego obecność, spotkanie z Nim poruszy nasze serce po to, żebyśmy mogli

opowiedzieć o tym innym – zaznaczył celebrans.

Po Mszy św. w refektarzu domu sióstr nazaretanek biskup kaliski dziękował osobom konsekrowanym za ich posługę w Kościele kaliskim.

Życzył, aby prawda o Bogu, który przychodzi mocno wybrzmiała i dotknęła każdego, żeby te święta nie przeszły obok. – Jezus przychodzi subtelnie jako dziecko, żeby zaprosić nas do bliskości i spotkania, ale od nas zależy czy podejmiemy blisko, czy zatrzymamy się tylko

na stroikach. Chciałbym życzyć odwagi tego kroku podejścia, żebyśmy nie bali się być blisko Niego – powiedział pasterz Kościoła kaliskiego.

Wskazał, że papież zachęca nas, abyśmy byli pielgrzymami nadziei. – Życząc, żeby doświadczenie Boga, który przychodzi, poruszyło was, ale też rozbudziło nadzieję i żeby z tą nadzieją iść i przemieniać nasze wspólnoty. Zadbajmy, żeby nieść dobrego ducha – przekonywał bp Bryl.

W spotkaniu uczestniczyli także ks. kan. Michał Kieling, delegat biskupa kaliskiego ds. życia konsekrowanego, ks. Daniel Zarębski, proboszcz parafii pw. Świętej Rodziny w Kaliszu, s. Asyżja Garczyk, referentka zakonów żeńskich diecezji kaliskiej.

W diecezji kaliskiej posługuje ok. 325 sióstr zakonnych i ok. 70 księży zakonnych. W diecezji jest 5 dziewczyn konsekrowanych, 1 wdowa konsekrowana i 1 pustelnica.
Za: www.ekai.pl

SPOTKANIE OPLĄTKOWE DLA PRACOWNIKÓW LICHEŃSKIEGO SANKTUARIUM

Południowa Msza św. w licheńskiej bazylice poprzedziła spotkanie opłatkowe pracowników sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej. Ponad 200 osób, które na co dzień podejmują pracę w różnych dziełach sanktuarium, zjednoczyło się we wspólnej modlitwie. Jeszcze przed rozpoczęciem Eucharystii uczestników wydarzenia przywitał ks. kustosz Sławomir Homoncik MIC, podkreślając, że pracownicy sanktuarium tworzą jedną wielką rodzinę. Wskazał również na znaczenie wspólnoty, modlitwy i wzajemnego wsparcia w codziennym życiu. Na zakończenie nawiązał do przesłania z ostatnich rekolekcji dla pracowników: „Jesteście wspaniali”, wyrażając wdzięczność za obecność i zaangażowanie wszystkim zgromadzonym.

Po Mszy Świętej uczestnicy wydarzenia zrobili pamiątkowe zdjęcie przed obrazem Bolesnej Królowej Polski, a następnie udali się do Domu Pielgrzyma Betlejem na wspólny posiłek. Przed rozpoczęciem obiadu ks. Adam Stankiewicz MIC, prze-

łożony licheńskiej wspólnoty zakonnej księży marianów, pobłogosławił opłatek i podziękował za miniony rok pracy na rzecz sanktuarium. W radosnej atmosferze składano sobie życzenia, ściskano dłonie i dzielono się opłatkami. Szczera radość napełniła serca wszystkich obecnych. Przy wspólnych stołach potwierdziły się słowa ks. kustosa o tworzeniu jednej wielkiej rodziny.
Za: www.lichen.pl

FRANCISZKAŃSKIE SPOTKANIE NA „OJCOWIŃNIE” BRACI ALBERTYNÓW

W wigilię Wigilii Bożego Narodzenia przełożeni krakowskich prowincji i klasztorów franciszkańskich spotkali się u braci albertynów przy ul. Krakowskiej, aby podzielić się opłatkami i złożyć sobie wzajemnie świąteczne życzenia. Zgromadzenie Braci Albertynów należy bowiem do rodziny franciszkańskiej, to Trzeci Zakon Regularny Świętego Franciszka – Braci Posługujących Ubogim.

Br. Franciszek Grzelka, przełożony generalny albertynów podziękował prowincjałom i gwardianom I Zakonu św. Franciszka za to, że przyjęli zaproszenie i skorzystali z gościny w ich Domu Macierzystym, w miejscu posługi i śmierci św. Brata Alberta.

Zakonnicy przy okazji obejrżeli muzeum, mieszczące się w ich klasztorze, poświęcone twórczości Świętego. Zobaczyli w nim kilkanaście obrazów Adama Chmielowskiego/św. Brata Alberta, pamiątki po nim oraz protezę jego nogi.

Tam też widzieli obrazy przyjaciół Brata Alberta, m.in. Leona Wyczółkowskiego.

Bracia albertyni swoich gości obdarowali na drogę m.in. chlebem, reprodukcjami

obrazu przedstawiającego św. Franciszka z Asyżu, namalowanego przez św. br. Alberta oraz notatnikami z myślami swojego świętego założyciela.

Franciszkańscy przełożeni następnym razem spotkają się wspólnie w Wielką Środę przy Bernardyńskiej pod Wawelem.

WIGILIA DLA 400 POTRZEBUJĄCYCH

Po kilkuletniej przerwie franciszkańska fundacja "Antoni", przygotowała we Wrocławiu posiłek wigilijny dla prawie 400 potrzebujących osób. Był to także finał akcji "Boże Narodzenie w pudełku po butach", w ramach której wrocławianie przygotowali kilkaset prezentów na święta dla ubogich.

Po paru latach przerwy, spowodowanej m.in. pandemią koronawirusa, fundacja "Antoni" zorganizowała na wrocławskich Karłowicach z własnych środków wielkie spotkanie wigilijne dla ubogich, potrzebujących, bezdomnych i samotnych. – Chcieliśmy odnowić te relacje i przygotować spotkanie, które dla naszych podopiecznych jest bardzo potrzebne i ważne. Żeby doświadczyli chociaż namiastki Bożego Narodzenia, rodzinnej atmosfery, w której można spokojnie usiąść, porozmawiać i połamać się opłatkiem. Oni o taką wigilię zawsze dopytują, bo sobie ją bardzo cenią. I nie chodzi już o ciepły posiłek, czy prezent, ale spotkanie drugiego człowieka i możliwość rozmowy – opowiada br. Rafał Gorzołka OFM, prezes fundacji "Antoni".

Do posiłku wigilijnego usługiwali uczniowie oraz harcerze. Aby nakarmić prawie 400 osób, trzeba było włożyć sporo pracy i produktów. M.in. ugotowano dwa 100-litrowe gary ziemniaków, przygotowano kilkaset porcji ryby, wielką beczkę kiszzonej kapusty, 150 litrów zupy grzybowej i kilkadziesiąt blach ciasta.

Po posiłku zebrani otrzymali prezenty w akcji pt. "Boże Narodzenie w pudełku po butach". We Wrocławiu od miesiąca mieszkańcy przygotowali prezenty dla potrzebujących w pudełkach po butach. – Zawartość jest dla adresatów niespodzianką. O tym, co znajduje się w pudełkach, wiedzą tylko ofiarodawcy. Z doświadczenia poprzednich lat wiem, że podarowują ubrania, czapki, szaliki, skarpetki, kosmetyki, zabawki, artykuły szkolne,

środki do kąpieli, słodycze, artykuły spożywcze. Wszystko oczywiście jest nowe. Pudełka są opisane pod względem wieku i płci – mówi br. Gorzołka. Podkreśla, że ludzka bieda i bezdomność z biegiem lat ewoluuje. Wciąż cierpi na nią więcej mężczyzn i kobiet.

Fundacja "Antoni" na co dzień prowadzi kuchnię charytatywną przy klasztorze ojców franciszkanów na wrocławskich Karłowicach. Kuchnia czynna jest od poniedziałku do soboty do wydania ostatniego posiłku. Zupa wydawana jest dla jedzących na miejscu i na wynos. Każdy, kto przychodzi, zostaje nakarmiony. — Na darmowe posiłki przychodzą głównie ludzie starsi, bezdomni, ubodzy, osoby uzależnione oraz rodziny wielodzietne. Dla wielu z nich jest to jedyny posiłek w ciągu dnia: gorąca zupa, pieczywo i herbata. Często w miarę możliwości do posiłków dodawane są inne produkty żywnościowe – wymienia br. Rafał. Cała działalność kuchni oparta jest na ofiarności ludzi dobrej woli, którzy wspierają jej dzieło finansowo przez konkretne produkty żywnościowe czy wyposażenie kuchni lub przez swoją charytatywną pracę.

Za: www.ekai.pl

KALENDARIUM ROKU JUBILEUSZOWEGO 2025

Rok Jubileuszowy 2025, który będzie przebiegał pod hasłem: „Pielgrzymi nadziei”, zostanie zainaugurowany 24 grudnia 2024 roku o godz. 19.00 otwarciem Drzwi Świętych w Bazylice Watykańskiej przez papieża Franciszka. Po otwarciu Drzwi Świętych, Papież będzie przewodniczył Mszy Świętej w noc Narodzenia Pańskiego wewnątrz Bazyliki. W diecezjach Jubileusz rozpocznie się w niedzielę 29 grudnia.

W drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia, 26 grudnia, Ojciec Święty uda się do rzymskiego więzienia Rebibbia, by tam otworzyć Drzwi Święte.

Jak podkreśla papież Franciszek w bulli **Spes non confundit**, ustanawiają-

cej Rok Jubileuszowy 2025, „Jubileusz będzie zatem Rokiem Świętym, charakteryzującym się nadzieją, która nie gaśnie, nadzieją w Bogu”.

Kalendarz wydarzeń jubileuszowych

W związku z Jubileuszem została uruchomiona strona internetowa, która jest dostępna także w języku polskim: **iubilaeum2025.va**. Na stronie internetowej Jubileuszu 2025 dostępny jest kalendarz wydarzeń jubileuszowych.

Od 24 do 26 stycznia 2025 roku będzie miał miejsce w Rzymie Jubileusz świata mediów, dziennikarstwa i komunikacji. Szczegółowy program obchodów dostępny jest **tutaj**. Wydarzenia watykańskie poprzedzą polskie obchody Jubile-

uszu Mediów, które rozpoczną się w Rzymie 22 stycznia 2025 roku.

Odpusty

Na czas Jubileuszu Penitencjaria Apostolska wydała dekret: O uzyskaniu odpustu podczas Zwyczajnego Jubileuszu Roku 2025 ogłoszonego przez Jego Świątobliwość Papieża Franciszka.

Odpust jubileuszowy można uzyskać m.in. poprzez „pobożną pielgrzymkę w kierunku dowolnego świętego miejsca jubileuszowego”:

– w Rzymie: do co najmniej jednej z czterech Papieskich Bazylik Większych: św. Piotra na Watykanie, Najświętszego

Zbawiciela na Lateranie, Matki Bożej Większej, św. Pawła za Murami;
 – w Ziemi Świętej: do co najmniej jednej z trzech bazylik: Grobu Świętego w Jerozolimie, Narodzenia Pańskiego w Betlejem, Zwiastowania Pańskiego w Nazarecie;
 – w innych okręgach kościelnych: do kościoła katedralnego lub innych kościołów i miejsc świętych wyznaczonych przez ordynariusza miejsca. Biskupi uwzględnią potrzeby wiernych i samą możliwość zachowania nienaruszonego znaczenia pielgrzymki, z całą jej mocną symboliką, zdolną ukazać nagłą potrzebę nawrócenia i pojednania.

Odpust można również uzyskać poprzez pobożne nawiedzenie miejsc świętych oraz dzieła miłosierdzia i pokuty.

„Pomimo zasady, że dziennie można uzyskać tylko jeden odpust zupełny, wierni otrzymają akt miłosierdzia na rzecz dusz czyśćcowych, jeśli prawowicie przystąpią po raz drugi tego samego dnia do sakramentu Komunii, będą mogli uzyskać dwukrotnie odpust zupełny tego samego dnia, obowiązujący jedynie za zmarłych” – czytamy w dekrete Penitencjarii Apostolskiej.

Materiały liturgiczne

Ukazało się tłumaczenie na język polski materiałów liturgicznych Dykasterii ds. Ewangelizacji oraz Dykasterii ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów na Zwyczajny Rok Jubileuszowy 2025. Zawierają one Obrzęd otwarcia Roku Jubileuszowego w kościołach partykularnych oraz w kościołach katedralnych i konkatedralnych, a także formularze Mszy Świętej (trzy wersje), formy Aktu Pokuty, Modlitwy za Pielgrzymujących. Zgodnie z decyzją papieża Franciszka, „Obrzęd rozpoczęcia Roku Jubileuszowego w diecezjach” dotyczy tylko kościołów katedralnych i konkatedralnych. Pozostałe teksty przeznaczone są do wykorzystania we wszystkich świątyniach.

Logo Jubileuszu

Logo Jubileuszu przedstawia cztery postacie, symbolizujące ludzkość pochodzącą z czterech różnych zakątków ziemi. Obejmują się wzajemnie, aby ukazać solidarność i braterstwo, które jednoczą narody. Postać stojąca na samym przodzie przylega do krzyża. Jej postawa jest znakiem nie tylko wiary, ale również nadziei, której nigdy nie można porzucić, ponieważ potrzebujemy jej zawsze i przede wszystkim w najbar-

dziej trudnych momentach. Warto przyrzeć się falom i sile, która je wywołuje, aby zauważyć, że pielgrzymka życia nie zawsze odbywa się po spokojnych wodach. Często zarówno osobiste przeżycia, jak i różne wydarzenia na świecie, wzywają nas jeszcze mocniej do nadziei. Dlatego należy zwrócić uwagę na dolną część krzyża, swym kształtem przypominającą kotwicę, stabilizującą łódź podczas wysokiej fali. Jak wiemy, kotwica była często używana jako metafora nadziei. Kotwica nadziei to w rzeczywistości nazwa nadawana w żargonie morskim dryfkotwie, używanej przez łodzie do wykonywania manewrów awaryjnych w celu ustabilizowania statku podczas sztormu. Nie można pominąć faktu, że obraz ten ukazuje, iż podróż pielgrzyma nie jest faktem indywidualnym, ale wspólnotowym, naznaczonym rosnącym dynamizmem, który coraz bardziej przybliża nas ku krzyżowi. Krzyż nie jest bynajmniej statyczny, lecz dynamiczny, pochyla się ku ludzkości, jakby zmierzał w jej stronę, nie zostawiając jej samej, bez pomocy, ale zapewniając o swojej obecności i dając poczucie bezpieczeństwa płynącego z nadziei. Wreszcie kolorem zielonym wyraźnie widać motto Jubileuszu 2025: Peregrinantes in Spem – Pielgrzymi Nadziei.

Za: www.jasnagora.com

Refleksja tygodnia

W ADWENCIE KARMIĘ SIĘ PIĘKNEM OCZEKIWANIA NA POWTÓRNE PRZYJŚCIE JEZUSA

Rozmowa z S. Anielą Gomółką OSF

O adwentowej tęsknocie, radości końca oraz trudności odnajdywania się w nowej rzeczywistości podczas wigilii z s. Anielą Gomółką OSF rozmawia Anna Gorzelana.

Anna Gorzelana: Należy Siostra do Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek od Pokuty i Miłości Chrześcijańskiej i mieszka Siostra przy Jasnej Górze...

S. Anielą Gomółką OSF: – To jest zgromadzenie międzynarodowe, założone w Holandii na początku XIX wieku, a w Polsce pojawiłyśmy się w drugiej połowie XIX wieku na Pomorzu i tam mamy też nasz dom prowincjalny. Ja obecnie mieszkam właśnie tu, w Częstochowie we wspólnocie trzysobowej – jedna siostra pracuje w szpitalu jako pielęgniarka, druga pracuje w kurii jako sekretarka, a ja głównie zajmuję się domem i studium.

Czy w Adwencie i w Boże Narodzenie również spotykacie tłumy pielgrzymujących do Matki Bożej?

– Ten czas zimowy jest moim ulubionym na Jasnej Górze, bo tłumów wtedy nie ma. Dużo ludzi jednak woli spędzać okres adwentu i świąt u siebie w domu, w swojej parafii. W weekendy odbywają się tu różne zjazdy, pielgrzymki, szczególnie w pierwszą sobotę jest dużo ludzi, ale w tygodniu to raczej garstka „stałych bywalców”. Pielgrzymów wielu nie ma, więc jest to naprawdę czas wyciszenia i za to właśnie go lubię.

Czas Świąt większości osób kojarzy się z czasem rodzinnym. Jak to wygląda we wspólnocie?

– Wstępując do Zgromadzenia wiemy, że wступujemy do nowej rodziny, nie porzucając poprzedniej. Wszystkie główne święta oraz obchody spędzamy razem z naszą wspólnotą zakonną. Wigilię się obchodzi w poszczególnych domach, gdzie obecnie się mieszka. I to jest dla mnie bardzo ciekawe doświadczenie. Przeczytałam niedawno taki komentarz, gdzie świeżo upieczony mąż spędził święta z rodziną swojej żony i odkrył, że sporo rzeczy różniło się od tego, co znał z domu rodzinnego. Tak też to tu wygląda. Początkowe lata formacji spędziłam w domu, w którym nas mieszkało 30. Pochodzimy z różnych części Polski, z zupełnie różnych domów i często w tych różnych miejscach obchodzenie Świąt wygląda inaczej. Na stole wigilijnym pojawiały się dania, których ja wcześniej nie znałam albo nie wiedziałam, że są podawane podczas wieczerzy. To jest naprawdę fascynujące, że każda coś z siebie przynosi i się tym dzielimy, wymieniamy.

Są osoby, które też są w takich momentach, w których mają nową sytuację spędzania świąt – w związku z przeprowadzką, małżeństwem czy pewnymi okolicznościami życia ten czas będzie inny niż to wyglądało zawsze. Co może pomóc tym osobom w owocnym przeżyciu najbliższych tygodni?

– Zazwyczaj takie sytuacje wzbudzają jakiś dyskomfort, bo wyciągają nas z bezpiecznej przestrzeni, którą zawsze znaliśmy i wiedzieliśmy, czego się spodziewać; znaliśmy ludzi, których spotkamy przy stole. Chociaż nie zawsze i nie dla każdego święta się dobrze kojarzą – są ludzie, którzy woleliby,

żeby obchody świąt ograniczyły się może tylko do tego, co w kościele, bo może nie chcą spotkać się z kimś w domu i o tych ludziach często myślę w tym czasie.

Ale jeśli chodzi o zmiany – uważam, że każda zmiana rozwija, jeśli się dobrze do niej podejździe. Z taką otwartością, że przede wszystkim jako katolicy wiemy, że sensem i sednem tych świąt jest kontemplowanie tajemnicy wcielenia Chrystusa. Ten fakt, że On jest między nami – to jest najważniejsze. Nie chcę jakoś banalnie powiedzieć, że będzie dobrze, „nie przejmuj się”, ale warto być otwartym, bo to dużo pomaga. Pewnie też przyznanie się przed sobą, czego się boję może dużo pomóc. Nie ma potrzeby udawać, jesteśmy ludźmi. Przechodząc z mojego domu rodzinnego do Zgromadzenia, na początku była oczywiście tęsknota za domem. Pierwsze święta bez rodziny, bez rodziców, rodzeństwa, ale pojawiło się nowe – wtedy aż 30 nowych osób. Tam składanie sobie życzeń z oplatkiem trwało pół godziny, jak nie więcej! Potem kolejne przejście do pięcio-, cztero-, trzysobowej wspólnoty. Ja byłam po prostu już ciekawa, co mnie tam będzie czekało, jak to będzie wyglądało. A do rodziny zaraz po wieczerzy dzwoniłam z życzeniami.

Działa Siostra w internecie pod pseudonimem @szukam_piekna, ukazując swoje poszukiwania piękna w różnych aspektach życia – piękno nawrócenia, piękno głębi, piękno wzrostu... Jak poszukiwać piękna w czasie Adwentu?

Ja tę nazwę utworzyłam w okresie, w którym miałam w sobie bardzo dużo niezgody na wszechobecny kicz – w Kościele, w sztuce, w popularnej muzyce. To, co jest płytkie i tandetne nie karmi, ale oszukuje. A jeśli Pan Bóg jest Bogiem harmonii i piękna, On sam jest piękny to szukając Piękna – szukam Jego. Advent dzieli się na dwie części – eschatologiczne czuwanie i piękno związane bezpośrednio z kontemplacją tajemnicy Wcielenia. Cenne jest poszukiwanie i dostrzeganie piękna w tych dwóch wymiarach. Dużo ludzi się boi tego, co będzie „na końcu”, bo tego nie znają – boją się śmierci. Świat się zmienia i pojawia się pewien niepokój. Karmię się tym pięknem oczekiwania, bo gdy Jezus przyjdzie drugi raz, gdy przyjdzie koniec – czy to mój, czy świata – to na końcu zawsze będzie On i ta nadzieja daje dużo pokoju. Myślę, że to jest też piękna klamra – On wszystko zaczął i wszystko skończy, nie ma się czego bać.

I to nas prowadzi do tej drugiej części, która w sumie jest tą wcześniejszą...

Tak – piękno cudu, że On w tej swojej Wielkości przyszedł w maleńkość człowieczeństwa. Bo naprawdę my jesteśmy prochem – i nie chodzi o umniejszanie sobie, ale o to, że On jest Panem całego Wszechświata, a czym ja jestem wobec całego Wszechświata? Niczym, naprawdę takim mikroelementem. A Pan Bóg się właśnie stał człowiekiem, tym „mikro”, aby pokazać, jak człowiek jest dla Niego piękny, bo jest stworzony na Jego obraz. Jak bardzo cenni dla Niego jesteśmy.

Przypomniała mi się pieśń „Jesteśmy piękni, Twoim pięknem, Panie”...

Bóg z pewnością chce nam pokazać, że my też jesteśmy piękni, bo on przyjął naszą naturę, którą sam stworzył. W tym Adwencie mocno towarzyszy mi jeszcze słowo „tęsknota”, bo dla mnie w każdym człowieku jest takie pragnienie, za którym idziemy lub go szukamy. Tęsknota za czymś więcej i za Kimś więcej. Taka tęsknota ściśle wiąże się z pokojem, a nie samym udręczeniem. To ten czas pokoju i nadziei, bo Jezus przyjdzie, przyszedł i przychodzi.

Za: www.misyjne.pl

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ: BŁOGOSŁAWMY MAMY I WYŚLAWIAJMY BOGA ZA CUD ŻYCIA

O tym, aby widok matki z dzieckiem lub oczekującej na jego narodziny był powodem do radości i błogosławienia jej, a także do dziękowania Bogu za cud życia, mówił Papież Franciszek w rozważaniu przed ostatnią w tegorocznym Adwencie modlitwą Anioł Pański.

W rozważaniu, wygłoszonym z kaplicy w Domu św. Marty, Ojciec Święty nawiązał do dzisiejszej Ewangelii, mówiącej o spotkaniu Maryi z Elżbietą i przypomniał, że „dar każdego życia, każdego dziecka”, jest znakiem Bożej miłości i bliskości, za które należy dziękować i, że żadne dziecko nie jest „pomyłką”.

Zachęcił, aby nie pozostawać wobec nich obojętnymi. „Umiejmy się zachwycić ich pięknem i, tak jak to uczyniły Elżbieta i Maryja, błogosławmy mamy i wysła-

wajmy Boga za cud życia!” – mówił i prosił, by nie zapominać o tym zwłaszcza w czasie przedświątecznym, kiedy „chętnie tworzymy odświętną atmosferę, za pomocą świateł, bożonarodzeniowych dekoracji i muzyki”.

Franciszek zachęcił, by, spotykając mamę z dzieckiem lub oczekującą jego narodzin, uwielbiać Boga na wzór Maryi. „Aby błogosławione było każde macie-

rzyństwo, a z powodu każdej mamy na świecie było składane dziękczynienie i wysławiane imię Boga, który powierza mężczyznom i kobietom moc dawania życia dzieciom!” – prosił. Jako wyraz szacunku wobec matki, oczekującej narodzin dziecka, podał m.in. przykład gest, który on sam lubił wykonywać: ustępowanie jej miejsca w autobusie.

Na zakończenie rozważania, Franciszek zachęcił do osobistego rachunku sumienia z tego, jak bardzo każdy człowiek dziękuje Bogu za Jego wcielenie i za każde rodzące się dziecko. „Czy wspieram świętą wartość życia dzieci i ich bronię, od chwili poczęcia?” – pytał.

Za: www.vatican.va

KANONIZACJA RÓWNOWAŻNA 16 KARMELITANEK ZABITYCH W CZASIE REWOLUCJI FRANCUSKIEJ

Ojciec Święty Franciszek postanowił o ogłoszeniu jako święte błogosławionej Teresy od świętego Augustyna (ur. Marie-Madeleine-Claudine Lidoine) i 15 towarzyszek z zakonu karmelitanek bosych z Compiègne, męczennic, zabitych z nienawiści do wiary 17 lipca 1794 r. w Paryżu (Francja), poprzez wpisanie ich do katalogu świętych – jest to tzw. kanonizacja równoważna.

Kanonizacja równoważna ma miejsce wtedy, gdy papież ogłasza, że w całym Kościele obowiązuje kult sługi Bożego jeszcze nie kanonizowanego, włączając jego święto, z Mszą św. i oficjum, do Kalendarza Kościoła powszechnego. Akt ten jest równoznaczny z prawdziwą kanonizacją, a więc z ostatecznym orzeczeniem przez papieża świętości sługi Bożego. Wyrok ten nie jest jednak wyrażony w zwykłej formule kanonizacji, lecz w dekrecie zobowiązującym cały Kościół do oddawania czci danemu słudze Bożemu i otaczania go takim samym kultem, jaki należy się świętym kanonizowanym. Losy karmelitanek z Compiègne opisał znany francuski pisarz Georges Bernanos w swym dramacie „Dialogi karmelitanek” z 1948 r.

Podczas rewolucji francuskiej władze zamknęły w 1792 r. klasztor sióstr karmelitanek w Compiègne. 14 września 1792 r.

zakonnice opuściły klasztor i założyły świeckie ubrania. Podzieliły się na 4 grupy mieszkające w niezbyt odległych od siebie domach. Przez kolejne dwa lata żyły w nich, przestrzegając – w miarę możliwości – zasad życia zakonnego.

W 1794 r. oskarżono je o życie we wspólnocie zakonnej. Zostały aresztowane 22 czerwca i uwięzione w byłym klasztorze wizytek. 12 lipca przewieziono je do więzienia Conciergerie w Paryżu, a pięć dni później skazano na śmierć. Zostały zgilotynowane 17 lipca 1794 r. na Place du Trône Renversé (obecnie Place de la Nation). Idąc na gilotynę, śpiewały Salve Regina. Jako ostatnią stracono matkę przełożoną, która umacniała siostry.

Ciała zakonnice wrzucono do dołu z piaskiem na paryskim cmentarzu Picpus, w którym w późniejszym czasie doliczono się 1298 ofiar terroru rewolucji. Nie było więc szans na odnalezienie relikwii karmelitanek. Były one pierwszymi ofiarami terroru rewolucji francuskiej, wobec których rozpoczęto proces beatyfikacyjny; jako pierwsze męczennice rewolucji francuskiej zostały beatyfikowane 27 maja 1906 r. przez Piusa X.

Lista 16 karmelitanek z Compiègne:

bł. Teresa od św. Augustyna (Maria Magdalena Kludyna Lidoinne) (ur. 22 września 1752 r. w Paryżu) – przeorysza,
 bł. siostra od św. Ludwika (Maria Anna Brideau) (ur. 7 grudnia 1752 r. w Belfort) – subprzeorysza,
 bł. Henryka od Jezusa (Maria Franciszka Gabriela de Croissy) (ur. 18 czerwca 1745 r. w Paryżu) – mistrzyni nowicjatu, przełożona w latach 1779–1785,
 bł. Anna Maria od Jezusa Ukrzyżowanego (Maria Anna Piedcourt) (ur. 9 września 1715 r. w Paryżu),
 bł. Karolina od Zmartwychwstania (Anna Maria Magdalena Thouret) (ur. 16 września 1715 w Mouy),
 bł. Eufrazja od Niepokalanego Poczęcia (Maria Klaudia Cypriana Brard) (ur. 12 maja 1736 r. w Bourth),

bł. Teresa od Serca Marii (Maria Anna Hanisset) (ur. 1740 lub 1742 r. w Reims),
 bł. Julia Luiza od Jezusa (Róża Krystiana de la Neuville) (ur. 30 grudnia 1741 r. w okolicach Évreux) – w młodym wieku wyszła za mąż i jako wdowa wstąpiła do zakonu,
 bł. Teresa od św. Ignacego (Maria Gabriela Trezel) (ur. 4 kwietnia 1743 r. w Compiègne),
 bł. Maria Henryka od Opatrzności Bożej (Maria Anna (lub Aneta) Petras) (ur. 17 czerwca 1760 r. w Cajarc),
 bł. Konstancja (Maria Genowefa Meunier) (ur. 28 maja 1765 r. w Saint-Denis) – nowicjuszka,
 bł. siostra od św. Marty (Maria Dufour) (ur. 1 lub 2 października 1742 r. w Bannes),
 bł. Maria od Ducha Świętego (Angelika Roussel) (ur. 4 sierpnia 1742 r. w Fresnes),
 bł. siostra od św. Franciszka Ksawerego (Elżbieta Julia Verolot) (ur. 11 stycznia 1764 r. w Laignes lub Lignières),
 bł. Katarzyna Soiron (ur. 2 lutego 1742 r. w Compiègne),
 bł. Teresa Soiron (ur. 23 stycznia 1748 r. w Compiègne).

Za: www.ekai.pl

NOWI KANDYDACI NA OŁTARZE

Papież oprócz postanowienia by rozszerzyć na Kościół powszechny kult 16 karmelitanek bosych z Compiègne, uznał też m.in. heroiczną cnotę założyciela Wspólnoty Emmanuel Pierra Gourzata oraz męczeństwo administratora apostolskiego Estonii, zabitego przez komunistów na Syberii. Oto sylwetki nowych kandydatów na ołtarzed, wywodzących się ze wspólnot życia konsekrowanego:

Abp Eduard Profittlich SJ – męczennik komunizmu

Franciszek upoważnił dykasterię również do promulgowania dekretu o męczeństwie sługi Bożego abp. Eduarda Profittlicha z Towarzystwa Jezusowego, administratora apostolskiego Estonii. Urodził się 11 września 1890 r. w Birresdorf w Niemczech, zmarł 22 lutego 1942 r. w Kirowie na Syberii. W 1912 r. wstąpił do seminarium duchownego w Trewirze, ale w następnym roku został przyjęty do nowicjatu jezuitów w Heerenbergu w Holandii. Po wybuchu I wojny światowej został powołany do niemieckiej armii i przydzielony do służby medycznej. Po wojnie wznowił studia filozoficzne i teologiczne, a 27 sierpnia 1922 r. został księdzem. Wysłany do Polski, uzyskał doktorat z filozofii i doktorat z teologii na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Następnie został wysłany do Estonii w ramach Misji Wschodniej Towarzystwa Jezusowego. W 1931 r. Pius XI mianował go administratorem apostolskim Estonii, a w 1936 r. arcybiskupem tytularnym Adrianopola. Po sowieckiej inwazji na Estonię 17 czerwca 1940 r. prawie wszyscy księża zostali aresztowani.

Profittlich mógł wrócić do domu, ale zdecydował się pozostać w Estonii ze swoimi wiernymi. 27 czerwca 1941 r. został aresztowany i deportowany do Kirowa w Rosji, gdzie poddano go wielokrotnym torturom, na które odpowiadał oświadczeniem, że jego jedyną misją była służba duchowa powierzonym mu wiernym. Skazany na śmierć, zmarł przed wykonaniem wyroku z powodu cierpienia więziennych.

Ks. Elia Comini SDB

Ks. Elia Comini SDB – ofiara nazizmu i faszystów

Kolejny ogłoszony dziś dekret dotyczy męczeństwa ks. Elia Cominiego, salezjanina urodzonego w Calvenzano di

Vergato (Włochy) 7 maja 1910 r. i zabitego z nienawiści do wiary 1 października 1944 r. w Pioppe di Salvaro (Włochy). W 1926 r. złożył pierwszą profesję zakonną u salezjanów. W 1935 r. przyjął święcenia kapłańskie i poświęcił się wychowaniu młodzieży w szkołach salezjańskich w Chiari i Treviglio, gdzie został również dyrektorem.

Każdego roku spędzał wakacje ze swoją starszą matką i pomagał proboszczowi parafii Salvaro, gdzie mieszkała jego rodzina, w posłudze duszpasterskiej. Czynił to również podczas wojny. Został zabity przez nazistów za utrzymywanie kontaktów z partyzantami.

O. Józef Maria Leon CSsR – troszcząc się o życie duchowe

Józef Maria Leon – kapłan Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela; urodził się 23 maja 1829 r. w Casaltrinità (obecnie Trinitapoli, Włochy), zmarł 9 sierpnia 1902 r. w Angri (Włochy). Studiował w seminarium pomimo sprzeciwu ojca, a po nowicjacie u redemptorystów złożył profesję zakonną w 1851 r. Po pobycie w Vallo della Lucania i Angri, kiedy zakony zostały zniesione w 1860 r., powrócił do rodzinnego miasta, prowadząc owocny apostolat we współpracy z miejscowym duchowieństwem. Został kaznodzieją i spowiednikiem, pozostając blisko rodzin dotkniętych epidemią cholery, która rozprzestrzeniła się wśród ludności w 1867 roku. W 1880 r., kiedy można było powrócić do życia zakonnego, powrócił do wspólnoty redemptorystów w Angri i podjął się różnych zadań, poświęcając się również publikacji i przedrukowi niektórych swoich dzieł ascetycznych i duchowych. Wyróżniał

się jako spowiednik, kierownik duchowy i rekolekcjonista dla kapłanów, seminarzystów i sióstr zakonnych. Przyczynił się w znacznym stopniu do odnowy życia zakonnego i duchowego wzrostu wiernych świeckich. Jego stan zdrowia pogorszył się na początku 1902 r., a kilka miesięcy później zmarł.

Pierre Goursat – założyciel Wspólnoty Emmanuel

Pierre Goursat urodził się 15 sierpnia 1914 r. w Paryżu; zmarł tamże 25 marca

1991 r. Przeżył trudne dzieciństwo z powodu ojca z zaburzeniami psychicznymi, który porzucił rodzinę. Jako świecki konsekrowany, prowadził intensywną działalność we francuskim środowisku kulturalnym, a po zbliżeniu się do ojca, coraz bardziej interesował się ubogimi oraz osobami w trudnej sytuacji fizycznej i psychicznej, poświęcając się przede wszystkim młodym ludziom zagrożonym narkotykami i przestępczością, aż do przyjęcia niektórych z nich w barze domowym Péniche. Założył kilka grup modlitewnych, które nazwał „Emmanu-

el”, organizując dla nich sesje formacyjne w Sanktuarium Najświętszego Serca Pana Jezusa w Paray-Le-Monial. Miejscowy biskup powierzył opiekę nad tym sanktuarium Wspólnocie Emmanuel, która uczyniła z niego ważne centrum duchowości. Po zawale serca w 1985 r. postanowił wycofać się z kierowania wspólnotą, spędzając ostatnią część życia w odosobnieniu i na modlitwie, w postawie ufnego oddania się Bogu

Za: www.vaticannews.va

SPOTKANIE ZARZĄDÓW KARMELITÓW I KARMELITÓW BOSYCH

Obie Rady Generalne (karmelitów OCARM i karmelitów bosych OCD) spotkały się na odbywającym się co dwa lata posiedzeniu w Kurii Generalnej Karmelitów Bosych (Rzym) 10 grudnia 2024 r. Spotkanie rozpoczęło się modlitwą południową w kaplicy wspólnoty, po której Rady zebrały się na sesji plenarnej.

Członkowie Rad wspólnie przedyskutowali kwestię ochrony i podzielili się kilkoma normami i strukturami (zwłaszcza na poziomie Zakonu), które są fundamentalne i potrzebne. Omówiono sposób, w jaki dokumenty formacyjne Zakonów (*Ratio Institutionis Vitæ Carmelitanæ*, *Ratio Institutionis*) są obecnie rewidowane. W szczególności zwrócono uwagę na niezbędne towarzyszenie braciom, którzy w pierwszych latach są po ślubach wieczystych lub kapłaństwie. Różne podejścia zostały przeanalizowane przez Rady Generalne.

Podczas spotkania omówiono różne inicjatywy, które oba Zakony zaplanowały z okazji Roku Jubileuszowego 2025. Zdecydowano, że w czerwcu 2025 r. obie Rady Generalne odbędą wspólną pielgrzymkę przez Drzwi Święte Bazyliki św. Piotra. Ponadto zdecydowano, że w dniu 2 czerwca 2025 r. w Santa Maria in Traspontina (Via della Conciliazione, Rzym) zostanie odprawiona wspólna Eucharystia ze wszystkimi członkami Rodziny Karmelitańskiej obecnymi w tym czasie w Rzymie. Na podstawie prac przeprowadzonych przez Komisję Mieszana w 2000 r., oba Zakony będą współpracować w przygotowaniu

mapy dla pielgrzymów, wskazującej znaczące miejsca Karmelu w Rzymie.

Następnie sobory generalne dyskutowały o tym, w jaki sposób pobożność maryjna i teologia maryjna mogą być pogłębiane i umacniane w obu zakonach. Podczas spotkania obie Rady wymieniły się różnymi darami, w tym szkaczkami wykonanymi przez mnichów bosc z Hajfy (Izrael) oraz niektórymi najnowszymi publikacjami obu zakonów.

Za: www.karmelici.pl

FRANCISZKAŃSKIE ZDUMIENIE WYŚPIEWANE W CENTRUM RZYMU

22 grudnia 2024 r. minister generalny franciszkanów fr. Carlos Alberto Trovarelli OFMConv wraz z grupą współbraci z rzymskiej wspólnoty świętych Dwunastu Apostołów zwiedził wystawę poświęconą *Pieśni słonecznej*.

Wystawa, zatytułowana *Pochwalony bądź! Natura i nauka. Dziedzictwo kulturowe brata Franciszka*, otwarta jest w muzeum rzymskim (Palazzo Braschi) i oferuje możliwość rozkoszowania się zdumieniem, które towarzyszy franciszkańskiemu sposobowi patrzenia na świat.

Na przestrzeni wieków franciszkańskie zdumienie znajdowało inspirację, zagłębiając się w różne dziedziny wiedzy. Ekspozycja ilustruje tę drogę poprzez prezentację średniowiecznych rękopisów i starodawnych tekstów drukowanych, zachowanych w Świętym Konwencie w Asyżu, wyeksponowanych tematycznie według wersetów *Pieśni Biedaczyny*. W

ten sposób można podziwiać rozpiętość zainteresowań braci, od teologii i filozofii po astronomię, matematykę, optykę, geometrię, fizykę, a nawet alchemię i medycynę. Zwiedzający mogą dokonać zaskakujących odkryć, takich jak istnienie dyscypliny zwanej metoposkopią (odczytywanie osobowości i przeznaczenia z linii czoła).

Prezentowana kolekcja rozpoczyna się od tomu *Numer jeden* z najstarszego zbioru biblioteki Świętego Konwentu w Asyżu: niezwykle cennego inkunabułu Księgi Rodzaju (dar św. Ludwika IX, króla Francji, z połowy XIII wieku). Kończy się zaś w sali poświęconej literaturze franciszkańskiej, ze starożytnymi kodeksami, które przytaczają *Pieśń słoneczną* i opowiadają o okolicznościach powstania tego wspaniałego dzieła literatury franciszkańskiej napisanego w ludo-

wym języku włoskim. Artefaktom książkowym towarzyszą teksty i interaktywne narzędzia, które skupiają uwagę zwiedzających na szczególnie interesujących informacjach. Wystawa wpisuje się w osiemsetną rocznicę poetyckiej kompo-

zycji świętego z Asyżu i została przygotowana dzięki zaangażowaniu fr. Luciano Bertazzo i fr. Carlo Bottero oraz ich współpracowników. W Rzymie będzie otwarta do 6 stycznia 2025 r. Następnie zostanie zaprezentowana w Asyżu,

gdzie będzie dostępna dla zwiedzających w pomieszczeniach Świętego Konwentu od 7 kwietnia do 12 października 2025 r. Za: www.ofmconv.net

KOŚCIÓŁ NA ŚWIECIE 2024 – NAJWAŻNIEJSZE WYDARZENIA

Publikujemy kalendarium najważniejszych wydarzeń 2024 roku w Kościele katolickim na świecie.

STYCZEŃ

1, Słowenia. 46. Spotkanie Młodych Taizé w Lublanie z udziałem uczestników z 48 krajów skończyło się wezwaniem do odwagi i zaufania. Do uczestnictwa w przygotowaniach do drugiej sesji Synodu Biskupów w Rzymie w październiku zachęcił młodzież w Lublanie przeor ekumenicznej Wspólnoty z Taizé, brat Matthew.

4, Świat. Watykańska deklaracja „Fiducia supplicans”, która po raz pierwszy zezwoliła również na katolickie błogosławieństwo par homoseksualnych, wywołała znaczne poruszenie w Kościele. Dla wielu duchownych było to zbyt daleko idące posunięcie, które wywołało protesty. Watykan początkowo zareagował oświadczeniem i praktycznymi poradami. Ostatecznie afrykańscy biskupi, którzy zdecydowanie odmawiali podporządkowania się, zostali – z papieską zgodą – zwolnieni z możliwości ewentualnego błogosławienia par homoseksualnych.

6, Świat. Niemal 900 Orszaków Trzech Króli w uroczystość Objawienia Pańskiego przeszło ulicami miast w Europie, USA i Afryce. Wydarzeniu towarzyszy hasło: „W jasełkach leży!”. To największe uliczne jasełka na świecie, które odbywają się osiemset lat po pierwszym przedstawieniu jasełkowym zaaranżowanym przez św. Franciszka w Greccio we Włoszech.

17, Szwajcaria. Głodujące narody, niedostatecznie lub słabo opłacani pracownicy, niepiśmienne dzieci, mężczyźni i kobiety bez opieki medycznej i dachu nad głową. Jak to wszystko jest możliwe w 2024 roku? To nie retoryka, ale kluczowe pytanie, które papież postawił ok. 2800 głowom państw, przedstawicielom rządów, dyrektorom generalnym, prezesom zarządów i wysłannikom organizacji międzynarodowych ze 120 krajów, zgromadzonym w szwajcarskim mieście Davos na 54. edycji Światowego Forum Ekonomicznego.

17, Świat. Ponad 365 mln chrześcijan na całym świecie jest narażonych na wysoki poziom prześladowań i dyskryminacji ze względu na swoją wiarę – to jeden na siedmiu chrześcijan. Według międzywyznaniowej organizacji Open Doors tylko w okresie od 1 października 2022 r. do 30 września 2023 r. zniszczono lub zamknięto 14 766 chrześcijańskich budynków, a 4998 chrześcijan zostało zabitych. Według Światowego Indeksu Prześladowań 2024, liczba niezgłoszonych przypadków jest znacznie wyższa.

28, Turcja. Wikariusz apostolski Stambułu, bp Massimiliano Palinuro, poinformował o przerażeniu i szoku po ataku na katolicki kościół w Stambule. Dwóch uzbrojonych, zamaskowanych mężczyzn weszło do prowadzonego przez franciszkanów kościoła Najświętszej Maryi Panny Draperis podczas niedzielnej Mszy św. i otworzyło ogień.

LUTY

5, Niemcy. Przedstawiciele niemieckiego Kościoła katolickiego i ewangelickiego wsparli protesty przeciwko prawicowemu ekstremizmowi. Tysiące osób w niemieckich miastach wzięło

udział w demonstracjach przeciwko prawicowemu ekstremizmowi.

12-13, Ukraina. Przewodniczący Europejskiej Konferencji Kościelnych Komisji Sprawiedliwość i Pokój (Iustitia et Pax Europa): Maria Hammershoy i arcybiskup Dijon Antoine Hérouard, wraz z sekretarzem generalnym Stefanem Lunte, na zaproszenie Ukraińskiego Kościoła Greckokatolickiego (UKGK) złożyli wizytę solidarnościową we Lwowie.

16, Rosja i świat. Watykan i Kościoły chrześcijańskie wspomniały zmarłego w kolonii karnej IK-3 na Północy Rosji Aleksieja Nawalnego. Niektórzy uważają go nawet za „męczennika”, który po nawróceniu się na chrześcijaństwo w 2021 „bezkompromisowo realizował słowa św. Jana Pawła II, a przede wszystkim samego Chrystusa: «Nie lękajcie się»”. Sekretarz stanu Stolicy Apostolskiej kard. Pietro Parolin oświadczył, że jest wstrząśnięty śmiercią Nawalnego. Mimo rozlicznych trudności, stwarzanych przez władze, 1 marca w Moskwie odbył się pogrzeb Nawalnego.

20, Ukraina. Synod Biskupów Ukraińskiego Kościoła Greckokatolickiego ogłosił przesłanie nt. wojny i sprawiedliwego pokoju w kontekście nowych ideologii, zatytułowane „Uwalniajcie uciśnionego z rąk ciemnicy” (Jr 22, 3). Podkreślili w nim, że „czas wojny jest niezwykle bolesny i okrutny, [gdzy] zadaje ona nieuleczalne urazy każdemu człowiekowi i całej ludzkości”.

24, Ukraina i świat. Upamiętniono drugą rocznicę rozpętania przez Rosję wojny przeciw Ukrainie. Zwierzchnik UKGK abp Światosław Szewczuk wezwał do solidarności z Ukrainą. „Dwa lata nieustannych cudów – Bóg jest obecny wśród swojego ludu” – powiedział podczas nabożeństwa modlitewnego w Patriarchalnej Katedrze Zmartwychwstania Chrystusa w Kijowie.

27 lutego – 1 marca, Niemcy. Pod hasłem „Odważyć się na jedność” odbywało się w Augsburgu Ekumeniczne Spotkanie Biskupów Ruchu Fokolare. Uczestniczyło w nim 60 biskupów z około 30 wyznań i 26 krajów. Wyrazili oni wolę intensywniejszej pracy na rzecz jedności chrześcijan.

MARZEC

5, Francja. Francja stała się pierwszym państwem świata, w którego konstytucji wpisano prawo do aborcji. Konferencja Biskupów Francji i przedstawiciele Kościoła katolickiego we Francji w stanowczych słowach skrytykowali decyzję obu izb parlamentu o wpisaniu do konstytucji „swobody dobrowolnego przerwania ciąży”.

4-6, Brazylia. Obradował Międzynarodowy Kongres Duszpasterstwa Miejskiego. Zorganizował go Papieski Uniwersytet Katolicki Rio Grande do Sul w Porto Alegre, we współpracy z Krajową Konferencją Biskupów Brazylii.

9, Ukraina. Watykan. Krytyka po wypowiedziach papieża na temat Ukrainy, negocjacji w ramach międzynarodowej mediacji i „odwagi wywieszenia białej flagi”. Ostre słowa padły ze strony prezydenta Wołodymyra Zełenskiego i Wszzechukraińskiej Rady Kościołów i Wspólnot Religijnych.

31, Izrael. Wielkanoc w Jerozolimie była obchodzona prawie bez zagranicznych pielgrzymów z powodu wojny. Jerozolimka

wspólnota katolicka celebrowała Mszę św. rezurekcyjną w bazylice Bożego Grobu.

31, Francja. W noc paschalną tradycyjnie w Kościele katolickim odbywają się chrzty dorosłych. W tym roku w Kościele francuskim przyjęło ten sakrament ponad 12 tys. dorosłych.

KWIECIEŃ

1-7, Litwa. W Wilnie obchodzono Tydzień Miłosierdzia Bożego. W wileńskim Sanktuarium Miłosierdzia Bożego znajduje się jedyny obraz Jezusa Miłosiernego namalowany za życia św. siostry Faustyny. W tym roku przypadała 90. rocznica powstania w Wilnie Cudownego Wizerunku.

7, Portugalia. Kilka tysięcy mieszkańców stolicy Portugalii, w tym głównie młodzieży, przeszło przez centrum Lizbony protestując przeciwko obowiązującym w tym kraju przepisom pozwalającym na przeprowadzenie aborcji oraz eutanazji. Marsz odbywał się pod hasłem „Zawsze na rzecz życia”.

12, Belgia. Komisja Episkopatów Unii Europejskiej (COMECE) wyraziła zdecydowany sprzeciw wobec decyzji Parlamentu Europejskiego, który opowiedział się za wpisaniem aborcji do Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

17-19, Polska. Komisja Episkopatów Unii Europejskiej (COMECE) wspiera perspektywę dalszego rozszerzania Unii Europejskiej. W oświadczeniu, zatytułowanym „Kontynuujemy wspólne budowanie Europy”, delegaci wskazali, że „jest to nie tylko geopolityczna konieczność dla stabilności naszego kontynentu, ale także mocne przesłanie nadziei dla obywateli, którzy pragną żyć w pokoju i sprawiedliwości”. Tekst został ogłoszony po zakończeniu wiosennego zgromadzenia plenarnego w Łomży.

28, Włochy. Spotkania z więźniarkami w Zakładzie Karnym na wyspie Giudecca i artystami w więziennej kaplicy św. Magdaleny, z młodzieżą na placu przed bazyliką Santa Maria della Salute, Msza św. i modlitwa Regina Caeli z udziałem ponad 10 tys. wiernych na Placu św. Marka oraz wizyta w Bazylice św. Marka złożyły się na pięciogodzinną wizytę Franciszka w Wenecji. Była to pierwsza wizyta głowy Kościoła katolickiego na Biennale Sztuki w Wenecji, w ramach którego Pawilon Stolicy Apostolskiej znajduje się w więzieniu dla kobiet na wyspie Giudecca. Prezentowana w nim wystawa nosiła tytuł „Moimi oczami”.

MAJ

8, Białoruś. Policja zatrzymała księdza Andrzeja Juchniewicza i księdza Pawła Lemekha ze Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej (OMI), którzy posługują w diecezjalnym sanktuarium w Szumilińcu, w dekanacie witebskim diecezji witebskiej. Ks. Andrzej Juchniewicz i ks. Paweł Lemekh byli sądzeni w trybie zdalnym.

18, Włochy. „Polska i Europa byłyby bezpieczniejsze, gdyby panowały w nich posłuszeństwo Bogu, solidarność międzyludzka, ofiarność na rzecz dobra wspólnego, te dążenia i przekonania, którymi kierowali się żołnierze 2. Korpusu” – mówił podczas Mszy św. na Polskim Cmentarzu Wojennym na Monte Cassino bp Wiesław Lechowicz. Ordynariusz wojskowy przewodniczył Mszy św. w 80. rocznicę zdobycia klasztornej wzgórza.

19, Włochy. „Zawierzmy Duchowi Świętemu, bo On jest tym, który zmienia nasze życie” – zachęcił papież Franciszek podczas swej jednodniowej podróży apostolskiej do Werony. Przyjechał do tego północnowłoskiego miasta, aby wziąć udział w spotkaniu „Arena Pokoju – ucałuj się sprawiedliwość i pokój”. Przemówił też do duchowieństwa, do dzieci i odwiedził więźniów. Na zakończenie odprawił Mszę św. na stadionie, w której uczestniczyły 32 tys. wiernych.

20, Strefa Gazy. Łaciński patriarcha Jerozolimy kard. Pizzaballa odwiedził chrześcijan w Strefie Gazy w Zielone Świątki i ubolewał nad skalą zniszczeń.

CZERWIEC

30 maja – 2 czerwca, Niemcy. 103. Katholikentag (zjazd niemieckich katolików) rozpoczął się w Erfurcie od odczytania orędzia Franciszka. „Człowiek pokoju ma przyszłość. Ta pewność przypomina nam i zachęca nas. Módlmy się o pokój” – zachęcił papież. Ok. 6000 osób wzięło udział w zjeździe w stolicy Turynii, gdzie tylko 7 proc. ludności wyznaje wiarę katolicką. Hasłem wydarzenia były słowa: „Przyszłość należy do człowieka pokoju”.

14, Włochy. Obowiązkiem każdego jest dobre wykorzystanie sztucznej inteligencji, a do obowiązków polityki należy stworzenie warunków, w których takie dobre wykorzystanie będzie możliwe i owocne – powiedział papież Franciszek przemawiając na szczycie G7. Spotkanie grupy siedmiu najbardziej uprzemysłowionych państw świata odbywało się w Apulii we Włoszech. „Żadna maszyna nie powinna nigdy decydować, czy odebrać życie istocie ludzkiej” – stwierdził Franciszek.

16-17, Szwajcaria. Na konferencji pokojowej w szwajcarskim Bürgenstock w sprawie Ukrainy wysokiej rangi przedstawiciele Kościoła prawosławnego i katolickiego wezwali do pokoju. „Naszym obowiązkiem i zadaniem jest obrona i krzewienie pokoju” – powiedział na konferencji patriarcha Konstantynopola Bartłomiej. Milczenie w obliczu okrucieństwa wojny nazwał hańbą.

16-19, Hiszpania. W Madrycie odbyło się doroczne spotkanie sekretarzy generalnych konferencji episkopatów Europy. Temat spotkania brzmiał: „Służba CCEE w dynamice między jednością a różnorodnością”.

24-27, Serbia. W Belgradzie odbyło się Zebranie Plenarne Rady Konferencji Biskupich Europy (CCEE) pod hasłem: „Pielgrzymi nadziei. Ku Kościołowi synodalnemu i misyjnemu”. W spotkaniu wzięło udział nowy przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Tadeusz Wojda SAC. W czerwcu siedzibę CCEE przeniesiono z Sankt Gallen w Szwajcarii do Rzymu.

22, Włochy. Potężna „zima demograficzna”, która wyludnia Włochy jest jednym z najważniejszych wyzwań zarówno dla władz jak i Kościoła – podkreślano w czasie Ogólnokrajowego Marszu dla Życia przeszedł ulicami Rzymu. Wzięło w nim udział ponad 30 tys. osób z całych Włoch.

27-28, Austria. Biskupi polowi lub ich przedstawiciele z Afryki, Azji, Europy oraz Ameryki Północnej i Południowej, spotkali się w Wiedniu. Tematem obrad Międzynarodowej Konferencji Biskupów Polowych było zadanie ordynariatów polowych w ochronie praw człowieka.

LIPIEC

7, Włochy. Spotkanie z włoskimi katolikami w centrum kongresowym Generali Convention Center na zakończenie 50. Tygodnia Społecznego, który przebiegał pod hasłem: „W sercu demokracji. Uczestnictwo między historią a przyszłością”, spotkanie z przedstawicielami innych wyznań chrześcijańskich, środowiska akademickiego, migrantami i osobami niepełnosprawnymi oraz Msza św. na Placu Jedności Włoch z udziałem prawie 9 tys. wiernych złożyły się na pięciogodzinną wizytę papieża Franciszka w Trieście.

15-20, Włochy. Członkowie największego ruchu duchowości małżeńskiej spotkali się w Turynie na swym światowym zjeździe. Uczestniczy w nim prawie 8 tys. przedstawicieli Équipes Notre-Dame z 86 krajów, w tym Polski. Wydarzeniu towarzyszyły słowa: „Idźmy z gorącym sercem”.

16-20, USA. Ponad 50 000 osób zgromadziło się w Indianapolis na Krajowym Kongresie Eucharystycznym, który, jak to

wyrazili biskupi Stanów Zjednoczonych, był kulminacyjnym momentem w trzyletnim odrodzeniu Kościoła katolickiego w USA, mającym na celu zainspirowanie wiernych do spotkania z Jezusem w Eucharystii. Specjalnym wysłannikiem papieża Franciszka był proprefekt Dykasterii ds. Ewangelizacji kard. Luis Antonio Tagle.

19-25, Ukraina. Nie możemy pozwolić, by wojna na Ukrainie stała się kolejnym zapomnianym konfliktem. Uwaga społeczności międzynarodowej musi dalej być skupiona na tej wojnie w Europie, a Ukrainę trzeba nadal wspierać z humanitarnego punktu widzenia. Działania na rzecz pokoju nie mogą być odkładane. Tak podsumował swoją wizytę na Ukrainie sekretarz stanu Stolicy Apostolskiej. Kard. Pietro Parolin odwiedził Lwów, Odessę, Berdyczów i Kijów. Odbył serię spotkań duszpasterskich i przewodniczył uroczystościom maryjnym w sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej w Beryczowie. Odbył też serię rozmów politycznych, m.in. z prezydentem Wołodymirem Zeleńskim i premierem ukraińskiego rządu Denysem Szmyhalem.

26, Francja. Światowa krytyka „kpiny z religii” podczas inauguracji Igrzysk Olimpijskich w Paryżu. „Chrześcijanie we Francji są oburzeni postawą organizatorów olimpiady, którzy wykorzystali ceremonię otwarcia igrzysk, by zakpić z chrześcijaństwa, a zwłaszcza z Ostatniej Wieczerzy” – napisano w komunikacie wydanym przez francuski episkopat. Watykan również skrytykował to „bluźnierstwo”.

26, Francja. Kościół towarzyszy Igrzyskom Olimpijskim do 11 sierpnia, organizując „Święte Igrzyska”: Konferencja Biskupów Francji i archidiecezja paryska przygotowała koncerty, modlitwy, nabożeństwa i opiekę duszpasterską w 70 paryskich parafiach, które były później miejscami spotkań i opieki dla uczestników Paraolimpiady.

SIERPIEŃ

1-6, Bośnia i Hercegowina. Franciszek wysłał list z pozdrowieniami do młodych ludzi zgromadzonych w Medziugorju na 35. Festiwalu Młodych – Mladifest, którym przypomniał, że młodzi chrześcijanie powinni być „nieustraszonymi apostołami” i intensywnie studiować Biblię. Odbywał się on pod hasłem „Maryja obrała najlepszą część” i wzięło w nim udział 50 tys. młodzieży z 80 krajów świata wraz z kapłanami i biskupami.

11, Belgia. W wieku 73 lat zmarł arcybiskup Noël Treanor, nuncjusz apostolski przy Unii Europejskiej. Wcześniej był biskupem Down i Connor w Irlandii Północnej w latach 2008-2022. COMECE napisała: „Wielka strata dla Kościoła i UE”.

20-25, Włochy. „Jeśli nie szukamy tego, co najważniejsze, to czego szukamy?” – brzmiał temat 45. Spotkania na rzecz Przyjaźni między Narodami w Rimini, które są organizowane przez ruch Comunione e Liberazione (Komunia i Wyzwolenie). Wzięli w nim udział m. in. nuncjusz apostolski w Ukrainie, abp Visvaldas Kulbokas i łaciński patriarcha Jerozolimy kard. Pierbattista Pizzaballa.

23-25, Belgia. W Brukseli obradował VII Światowy Kongres Rodzin Polonijnych, w którym wzięło udział ok. 200 osób. Delegaci przyjechali m.in. z Wielkiej Brytanii, Austrii, Belgii, Danii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Irlandii, Niemiec, Polski, Szwajcarii, Ukrainy czy Włoch. Na organizowane co roku wydarzenie złożyły się konferencje, warsztaty, rozmowy i wymiana doświadczeń w zależności od kontekstu kulturowego, w którym przyszło żyć rodzinom polonijnym. Liczbę Polonii na całym świecie szacuje się na 20 mln.

1-30, Świat. Na różnych kontynentach odbywały się konsultacje biskupów i katolików świeckich przed końcową sesją zgromadzenia Synodu Biskupów na temat synodalności, który obradował w Watykanie od 2 do 27 października. W Europie przedstawiciele 42. Kościołów lokalnych zebraли się w tym celu w dniach 29-31 sierpnia w Linzu, w Austrii. Jako część ogólnoswiatowego procesu wzajemnego słuchania, dialogu i roze-

znawania, kontynentalne konferencje biskupie we współpracy z duchowieństwem, osobami konsekrowanymi i świeckimi, organizowały warsztaty, poświęcone omówieniu kluczowych treści teologicznych i duszpasterskich zawartych w „Instrumentum laboris” – dokumencie roboczym październikowej sesji.

WRZESIEŃ

1-3, Turcja. Niekanoniczne działania Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego i głoszoną przezeń ideologię „ruskiego świata” potępił Synod Patriarchatu Konstantynopolskiego, który pod przewodnictwem patriarchy Bartłomieja obradował w Stambule. Obecni byli nie tylko członkowie Świętego Synodu, ale także biskupi z autonomicznych Kościołów Finlandii i Estonii.

3-6, Indonezja. Umocnienie wiary katolickiej mniejszości i dialog z wyznawcami islamu w największym muzułmańskim państwie świata były głównymi elementami trzydniowej wizyty apostolskiej Franciszka w Indonezji. Papież odwiedził Dżakartę, spotykając się z przedstawicielami władz, kościelnych dzieł charytatywnych, osobami aktywnymi w duszpasterstwie i młodzieżą. Podczas spotkania międzyreligijnego podpisał deklarację o wspieraniu harmonii religijnej dla dobra ludzkości, a także odprawił Mszę św. na stołecznym stadionie narodowym. Był to pierwszy etap 45. zagranicznej podróży apostolskiej Franciszka do krajów Azji i Oceanii.

6-9, Papua Nowa Gwinea. „Módlcie się” – takie było hasło wizyty apostolskiej Franciszka. Ojciec Święty przebywał w stolicy Port Moresby i w Vanimo na północnym wybrzeżu wyspy. W jej trakcie papież odbył spotkania z władzami, społeczeństwem obywatelskim i korpusem dyplomatycznym, premierem, biskupami, kapłanami, diakonami, osobami konsekrowanymi, seminarzystami i katechetami, młodzieżą złożył wizytę dzieciom z duszpasterstwa ulicznego i z niepełnosprawnością, odprawił Mszę św. z udziałem 300 tys. wiernych w Port Moresby, odwiedził Vanimo, gdzie spotkał się z wiernymi diecezji i grupą misjonarzy. Był to drugi etap jego podróży do Azji i Oceanii.

9-11, Timor Wschodni. Msza św. w kompleksie Tasi Tolu w Dili z udziałem 600 tys., spotkania z prezydentem, przedstawicielami władz, społeczeństwa obywatelskiego i korpusu dyplomatycznego, miejscowym duchowieństwem, zakonnikami i młodzieżą, jezuitami, wizyta u dzieci z niepełnosprawnością to wydarzenia, które złożyły się na wizytę pod hasłem: „Niech wasza wiara stanie się waszą kulturą” w najbardziej, po Watykanie, katolickim państwie na świecie, w którym 98 proc. ludności należy do Kościoła katolickiego. Franciszek był drugim papieżem po Janie Pawle II, który odwiedził ten kraj w 1989 r. Był trzeci etap 45. zagranicznej podróży apostolskiej papieża Bergoglio do krajów Azji i Oceanii.

11-13, Singapur. W mieście-państwie, symbolu nowoczesności i dobrobytu, papież spędził dwa dni. Na wizytę pod hasłem „Jedność, nadzieja i krzyż” złożyły się wydarzenia: spotkanie z jezuitami w ośrodku świętego Franciszka Ksawerego, spotkania z prezydentem Singapuru Tharmanem Shanmugaratnamem i premierem Lawrencem Wongiem, przemówienie do przedstawicieli władz, społeczeństwa i korpusu dyplomatycznego, Msza św. na stadionie narodowym, odwiedziny osób starszych i chorych w Domu Świętej Teresy oraz spotkanie międzyreligijne z młodzieżą w katolickim college'u. Singapur był ostatnim etap 45. podróży apostolskiej papieża Franciszka do krajów Azji i Oceanii.

11-12, Niemcy. We Fryzynie obradował 28. Międzynarodowy Kongres Renovabis pod hasłem „Mieć misję – dawać wiarygodne świadectwo. Stosunek do sekularyzacji i obojętności religijnej w Europie”.

16-19, Rumunia. W mieście Oradea odbyło się XXV spotkanie katolickich biskupów wschodnich z naszego kontynentu, zorganizowane pod egidą Rady Konferencji Biskupich Europy

(CCEE). Obrady przebiegały pod hasłem „Relacje między biskupem a kapłanami – braterstwo i człowieczeństwo”. Wiele uwagi poświęcono także wyzwaniom związanym z wojną na Ukrainie.

20, Indonezja. Nad kurortem turystycznym w prowincji Sumatra Północna góruje najwyższy na świecie posąg Jezusa. Przewodniczący Konferencji Biskupów Indonezji, bp Antonius Subianto Bunjamin, poświęcił 61-metrową figurę Jezusa Chrystusa Zbawiciela na wzgórzu w pobliżu jeziora Toba.

22-24, Francja. W Paryżu odbyło się Międzynarodowe Spotkanie „Wyobraź sobie pokój” – dialog między liderami religijnymi oraz przedstawicielami świata kultury i instytucji i świadectwa z krajów ogarniętych wojną. Zorganizowała je Wspólnota Sant’Egidio we współpracy z archidiecezją paryską w obliczu poważnego kryzysu światowego, spowodowanego wieloma toczącymi się konfliktami, takimi jak w Ukrainie czy w Strefie Gazy oraz ryzykiem ich eskalacji na skalę globalną. Franciszek w przesłaniu na zakończenie spotkania napisał: „Biada tym, którzy chcą ogłosić Boga stroną w wojnie” „Zatrzymajcie wojnę! Teraz niszczyliśmy świat!”

25, Grecja. W wieku 82 lat zmarła w Atenach Vassula Rydén – urodzona w Grecji i wychowana w tradycji prawosławnej mistyczka, której poglądy zawierały w sobie elementy różnych wyznań chrześcijańskich, w tym także katolicyzmu. Jej charyzmatem była „modlitwa o jedność Ciała Chrystusowego”.

26, Luksemburg. W bogatym i najmniejszym państwie Unii Europejskiej, którego chrześcijańskie korzenie sięgają VI wieku, papież spędził dziewięć godzin. Program papieskiej wizyty pod hasłem: „Pour servir” – „Aby służyć” objął wizytę kurtuazyjną u wielkiego księcia Henryka, spotkania z premierem Luksemburga Lukiem Friedenem i przedstawicielami rządu, społeczeństwa obywatelskiego, korpusu dyplomatycznego oraz ze wspólnotą katolicką w katedrze Notre-Dame. Papież poruszył m.in. kwestie pokoju, migracji, kultury, edukacji, sekularyzacji i przestępstw seksualnych. Była to 46. podróż zagraniczna Franciszka w ramach której odwiedził jeszcze Belgię.

26-29, Belgia. Hasłem trzydniowej pielgrzymki Franciszka były słowa: „En route avec Espérance” – „W drodze z nadzieją”. Papież przyjechał z okazji 600-lecia katolickich uniwersytetów w flamandzkim Louvain i francuskojęzycznym Louvain-la-Neuve. W ramach wizyty odbył spotkania z królem Belgii Filipem, z premierem Aleksandrem De Croo oraz przedstawicielami rządu i społeczeństwa obywatelskiego, zespołem wykładowców w Promotieaal niderlandzkokojęzycznego Uniwersytetu Katolickiego w Leuven, z biskupami i duchowieństwem w narodowej bazylice Najświętszego Serca w Koekelberg, ze studentami w Aula Magna francuskojęzycznego Uniwersytetu Katolickiego w Louvain-la-Neuve. 29 września przed południem odprawił Mszę św. na stadionie Króla Baudouina podczas której beatyfikował karmelitanek Annę od Jezusa (1545-1621). Była to 46. podróż zagraniczna papieża Bergoglio.

28, Angola. W wieku 99 lat zmarł emerytowany arcybiskup Luandy, kard. Alexandre do Nascimento, najstarszy kardynał Kościoła katolickiego na świecie.

30, USA. „Stolica Apostolska jest głęboko zaniepokojona tym, że w tym szczególnym czasie jesteśmy świadkami alarmującego wzrostu liczby konfliktów na całym świecie i nasilenia przemocy” – podkreślił kard. Pietro Parolin na 79. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych. Sekretarz stanu Stolicy Apostolskiej mówił m.in. o sytuacji na Bliskim Wschodzie, kryzysie w Afryce, wojnie Rosji przeciwko Ukrainie oraz sytuacji na Haiti i w Mjanmie.

30, Francja. Plenarne obrady w Lourdes zainicjowały kolejną kadencję Polonijnej Rady Duszpasterskiej Europy. Jej członkowie, współtworzący polskojęzyczne duszpasterstwa w Europie, rozmawiali nt. źródeł i zagrożeń nadziei w swoich wspólnotach, włączając się w refleksję poprzedzającą zbliżający się

Rok Jubileuszowy. Rada składa się z 45 członków reprezentujących 16 europejskich państw.

PAŹDZIERNIK

1, USA. Komunistyczne władze Chin nadal usuwają krzyże oraz wizerunki Chrystusa i Maryi Panny ze świątyń katolickich, zastępując je portretami obecnego prezydenta Xi Jinpinga w ramach dążeń do wzmocnienia kontroli nad religiami w tym kraju. Poinformowano w raporcie Komisji Kongresu Stanów Zjednoczonych ds. Międzynarodowej Wolności Religijnej (USCIRF).

7, Ziemia Święta. Z okazji dnia modlitwy i pokuty w intencji pokoju, ustanowionego przez papieża Franciszka kard. Pierbatista Pizzaballa, łaciński patriarcha Jerozolimy, wraz z chrześcijanami Ziemi Świętej modlili się, podjęli post i pokutę w intencji pokoju.

7, Włochy. Przedstawiciele Europejskiej Federacji Katolickich Stowarzyszeń Rodzinnych (FAFCE) i Rady Konferencji Biskupich Europy (CCEE) wskazali na kluczową funkcję rodziny dla Europy i Kościoła katolickiego. W obliczu „zimy demograficznej” oraz „pandemii samotności i wyniszczających konfliktów” Europa potrzebuje rodzin. „Bez nich budowanie trwałego pokoju jest niemożliwe” – napisano we wspólnym memorandum, które podczas spotkania w Rzymie podpisali przewodniczący FAFCE – Vincenzo Bassi i przewodniczący CCEE – abp Gintaras Grušas.

14, Rosja. Kard. Matteo Zuppi, arcybiskup Bolonii po raz drugi udał się do Moskwy w ramach pokojowej misji powierzonej mu w ubiegłym roku przez papieża Franciszka. Spotkał się m.in. z rosyjskim ministrem spraw zagranicznych Siergiejem Ławrowem, z którym rozmawiał na temat uwolnienia ukraińskich dzieci wywiezionych do Rosji, wymiany więźniów oraz zaprowadzania pokoju.

19, USA. Zakończyła się A-Cross America Relay (Sztafeta przez Amerykę). Była najdłuższą trwającą w czasie wydarzeniem organizowanym przez obrońców życia w Stanach Zjednoczonych. Rozpoczęła się 6 września. Działacze pro-life przemierzyli kraj w ogromnej sztafecie w kształcie krzyża. Jej celem było zainspirowanie matek w ciąży do tego, by wybrały życie dla swoich nienarodzonych dzieci.

21, Meksyk. W San Cristóbal de Las Casas, w meksykańskim stanie Chiapas, zamordowany został 41-letni ksiądz Marcelo Pérez Pérez, rdzenny kapłan z grupy etnicznej Tzotzil. Był dobrze znany ze swojej niestrudzonej i odważnej pracy na rzecz pokoju i praw rdzennej ludności.

22, Wielka Brytania. W ciągu ostatnich dwóch lat znacząco wzrosły prześladowania chrześcijan na świecie – wynika z publikowanego co dwa lata raportu „Prześladowani i zapomniani? Raport o chrześcijanach osaczonych z powodu wiary 2022-24”, przygotowanego przez Papieskie Stowarzyszenie Pomoc Kościołowi w Potrzebie. Jego najnowsza edycja została zaprezentowana w brytyjskim parlamencie.

22, Peru. W wtorek 22 października w wieku 96 lat zmarł w Limie peruwiański teolog o. Gustavo Gutiérrez OP, jeden z głównych twórców teologii wyzwolenia. Autor m.in. dzieła „Teologia wyzwolenia. Historia, polityka i zbawienie” (1971).

26, Haiti. Uzbrowione gangi, które trzymają w szachu stolicę Haiti stają się coraz bardziej bezkarne. Przeszły respektować nawet szanowane wcześniej miejsca, w których siostry zakonne z wielkim oddaniem udzielają pomocy potrzebującym. Ograbiony i puszczony z ogniem został dom sióstr Matki Teresy z Kalkuty, który zapewniał rocznie pomoc 30 tys. najuboższych i najbardziej potrzebujących Haitińczyków.

31, Pakistan. Gwałtowny wzrost liczby spraw i aresztowań związanych z przepisami przeciwko bluźnierstwom niepokoi przywódców religijnych. Według najnowszego raportu pakistańskiej Narodowej Komisji Praw Człowieka (NCHR), liczba osób aresztowanych i uwięzionych w pierwszej połowie 2024 r.

potrójła się w porównaniu z tym samym okresem ubiegłego roku. Do 25 lipca br. w całym kraju uwięziono 767 osób.

LISTOPAD

3, Hiszpania. Caritas Hiszpanii znalazła się na pierwszej linii walki ze skutkami tragicznej powodzi, która dotknęła region Walencji. Łopata i kalosze, to wyposażenie tysięcy wolontariuszy, którzy próbowali usuwać skutki kataklizmu. Byli wśród nich księża, zakonnice oraz młodzi wolontariusze.

6, USA. Według sondaży exit poll opublikowanych przez dziennik „Washington Post”, Associated Press i NBC News, katolicy głosowali w wyborach prezydenckich na byłego szefa państwa, Donalda Trumpa. Według sondaży Trump zdobył głosy katolików w całym Stanach Zjednoczonych z 15-punktową przewagą: 56 – do 41 proc.

8, Nigeria. Porwanie księży w Nigerii stały się prawdziwą plagą. Ks. Thomas Oyode spędził w niewoli 11 dni, po tym jak terroryści napadli na niższe seminarium duchowe, którego jest rektorem. Kraj boryka się z narastającym procederem porwań kapłanów dla okupu.

9, Nikaragua. Reżim w Nikaragui pod przywództwem prezydenta Daniela Ortegi wprowadza kolejne restrykcje wobec Kościoła. Według raportu nikaraguańskiej adwokatki żyjącej na wygnaniu Marthy Patricji Moliya, z każdym rokiem w Nikaragui dochodzi do coraz większej eskalacji przemocy wobec Kościoła. W sumie – od maja 2018 do lipca 2024 – doszło do 870 udokumentowanych ataków na Kościół katolicki. Tylko w 2024 roku reżim wydalil z kraju 36 duchownych, w tym dwóch biskupów, a wielu kapłanów przetrzymywanych jest w więzieniach. W ostatnich miesiącach nikaraguańskie władze wprowadziły m.in. podatek od jałmużny i zdelegalizowały Caritas. Zdelegalizowana została też działalność Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów i Towarzystwa Jezusowego a już wcześniej kraj ten musiał opuścić m.in. misjonarki miłości. W całym kraju zdelegalizowanych zostało 5,2 tys. organizacji pozarządowych.

12, Wielka Brytania. Anglikański arcybiskup Canterbury Justin Welby zrezygnował z zajmowanego od 2012 roku stanowiska. Zgodę na tę decyzję wyraził król Karol III. Powodem dymisji jest niewłaściwe zarządzanie sprawą wykorzystywania seksualnego, jakiego dopuścił się świecki anglikanin zaangażowany w duszpasterstwo dzieci.

18-19, Brazylia. W swoim przesłaniu skierowanym do przywódców świata zgromadzonych na szczycie G20 w Rio de Janeiro papież Franciszek skrytykował działania, które prowadzą do głodu i cierpienia. Przesłanie zostało odczytane przez sekretarza stanu Stolicy Apostolskiej kard. Pietro Parolina.

25, Niemcy. Katedra św. Jadwigi w centrum Berlina została ponownie otwarta i konsekrowana podczas uroczystej Mszy św.

26, Białoruś. Katolicki ksiądz jest sądzony na Białorusi pod zarzutem „zdrady stanu”. Proces ks. Henryka Okołatowicza rozpoczął się za zamkniętymi drzwiami sądu rejonowego w stolicy Białorusi, Mińsku, o czym poinformowali obrońcy praw człowieka. 64-letniemu kapłanowi grozi od siedmiu do 15 lat więzienia i wysoka grzywna. Jest to pierwszy proces o „zdradę stanu” przeciwko katolickiemu księdzu na Białorusi od czasu uzyskania przez ten kraj niepodległości w 1991 roku.

26, Wielka Brytania. Ukazał się najnowszy „Raport o nietolerancji i dyskryminacji chrześcijan w Europie”. Największą liczbę przestępstw z nienawiści do chrześcijan odnotowano we Francji, Wielkiej Brytanii i Niemczech. Przykłady obejmują zdewastowane kościoły, zbezczeszczone posągi religijne, a nawet zabójstwa. W 2023 roku odnotowano 2444 incydenty, w 35 europejskich krajach. Przy czym są to wyłącznie zdarzenia, które zgłoszono policji lub organizacjom pozarządowym. Autorem raportu jest Obserwatorium Nietolerancji i Dyskryminacji

Chrześcijan w Europie (OIDAC Europe). Wyróżniono 232 ataki osobiste, od nękania i gróźb po przemoc fizyczną i zabójstwa. 26, Austria. Światło Pokoju, które w okresie Świąt Bożego Narodzenia podróżuje po całym świecie, jest tradycyjnie zapalane w Betlejem, w Grocie Narodzenia Jezusa. Ze względu na sytuację polityczną w Izraelu, płonącego światelka nie można było przywieźć w tym roku z ogarniętego wojną kraju. Mimo to tradycja bożonarodzeniowa, zainicjowana przez radio i telewizję ORF w Górnej Austrii, jest kontynuowana i Betlejemskie Światło Pokoju dotarło również w tym roku do milionów ludzi na całym świecie. W tym roku rozpoczęło swoją podróż po świecie od Christkindl w Górnej Austrii, miasta partnerskiego Betlejem.

28, Izrael. „Zawieszenie broni nie jest pokojem” – powiedział łaciński patriarcha Jerozolimy kard. Pierbattista Pizzaballa komentując porozumienie zawarte między Izraelem a Hezbołlahem. Przedstawiciele Kościoła katolickiego w Ziemi Świętej zauważyli, że „zawarty rozejm jak najszybciej trzeba rozszerzyć na cierpiącą Strefę Gazy”. 60-dniowe zawieszenie broni między Izraelem a Hezbołlahem, które weszło w życie 27 listopada rozbudziło ogromne nadzieje na pokój.

26-29, Włochy. Odbyły się pierwsze w historii Dni Św. Jana Pawła II na Uniwersytetach Papieskich w Rzymie. Kilkuniedniowe wydarzenie naukowo-kulturalne zostało zorganizowane przez Watykańską Fundację Jana Pawła II oraz Kościół i Hospicjum Św. Stanisława BM w Rzymie, który był pomysłodawcą wydarzenia w Wiecznym Mieście, przy współpracy Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.

GRUDZIEŃ

1, Syria. Po trzech dniach zmasowanych ataków islamskie bojówki zajęły po trzech dniach Aleppo, a później Damaszek. Biskupi i kapłani różnych wyznań chrześcijańskich pozostali na miejscu. Nieoczekiwana ofensywa rebeliantów, która rozpoczęła się 27 listopada doprowadziła do obalenia autorytarnych rządów Baszara al-Asada. Bp Hanna Jallouf, łaciński biskup Aleppo podkreślił, że po podbiciu miasta dżihadyści chodzili od domu do domu, zapewniając, że uszanują chrześcijan, nie będą niszczyć kościołów i będą respektować ich nabożeństwa.

7-8, Francja. Uroczystość otwarcia odbudowanej katedry Notre-Dame w Paryżu. Pięć lat trwały tam intensywne prace remontowe i konserwatorskie po niszczycielskim pożarze z 15 kwietnia 2019 roku. W nabożeństwie odprawianym przez arcybiskupa stolicy Francji Laurenta Ulricha wziął udział prezydent Francji Emmanuel Macron. Obecni byli zaproszeni szefowie państw i rządów z całego świata, a wśród nich m.in., Andrzej Duda z Polski i Wołodymyr Zełenski z Ukrainy. 8 grudnia arcybiskup Paryża Laurent Ulrich odprawił pierwszą Msza św. w odbudowanej katedrze Notre-Dame. Hierarcha dokonał również konsekracji nowego ołtarza w prezbiterium świątyni. „Wierzący i niewierzący, jesteście tu mile widziani, aby uczestniczyć w radości wierzących, którzy uwielbiają Boga” – powiedział w homilii.

15, Azerbejdżan. Watykański sekretarz ds. relacji z państwami i organizacjami międzynarodowymi abp Richard Gallagher przewodniczył Mszy św. w kościele pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Baku, podczas której jeszcze raz wyraził wdzięczność prezydentowi Azerbejdżanu za przekazanie gruntu pod budowę kościoła pw. Św. Jana Pawła II.

6-15, Meksyk. Stolica Meksyku ustanowiła nowy rekord pielgrzymkowy podczas obchodów święta Matki Bożej z Guadalupe. Przez dziesięć dni do bazyliki w Mieście Meksyk przybyło około 13 milionów wiernych.

15, Francja. Udział w sesji podsumowującej obrady międzynarodowego kongresu „Pobożność ludowa w basenie Morza Śródziemnego” w Pałacu Kongresowym, spotkanie z korsykańskim duchowieństwem i modlitwa „Anioł Pański” w katedrze

Matki Bożej Wniebowziętej, Msza św. na placu Austerlitz z udziałem 15 tys. wiernych oraz spotkanie z prezydentem Francji Emmanuelem Macronem na lotnisku złożyły się na dziesięciogodzinną wizytę apostolską Franciszka w Ajaccio na Korsyce. Był to trzeci pobyt papieża we Francji i 47. zagraniczna

wizyta apostolska w czasie jego pontyfikatu. Był to też pierwsza w historii papieska podróż na tę śródziemnomorską wyspę a jej hasłem były słowa „Jezus przeszedł dobrze czyniąc”.

Za: www.ekai.pl

Zapowiedzi wydarzeń

HALINA FRĄCKOWIAK ZAPROSZONA DO ŻYWEJ SZOPKI PRZY FRANCISZKAŃSKIEJ

W tym roku krakowscy franciszkanie do wspólnego kolędowania w Święta Bożego Narodzenia zaprosili Halinę Frąckowiak. Na plenerowej scenie Żywej Szopki przy Franciszkańskiej w dniach 24-26 grudnia zagrają i zaśpiewają ponadto kwartet C.D.N., Zespół Tapczany, Lublin Voices oraz franciszkański zespół Fioretti.

W programie Żywej Szopki znajdują się także jasełka w wykonaniu trzech różnych środowisk – uczniów Zespołu Szkół Przemysłu Spożywczego w Krakowie, Niezależnego Domostwa San Damiano w Chęcinach i *Theatrum Formica* Duszpasterstwa Akademickiego Mrowisko w Krakowie.

Nie zabraknie wybranych zwierząt z krakowskiego ogrodu zoologicznego.

Żywa szopka rozpocznie się w noc wigilijną o godzinie 22.30. Otworzą ją: abp Marek Jędraszewski, metropolita krakowski oraz o. Piotr Żurkiewicz, minister prowincjalny franciszkanów, a także Łukasz Smółka, marszałek województwa małopolskiego. Do czasu rozpoczęcia pasterki o północy, organizatorzy przewidzieli wspólne kolędowanie.

W pierwszy i drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia na koncerty kolęd i pastorałek ze Świętą Rodziną oraz spektakle jasełkowe, zakonnicy zapraszają od godz. 13.30 do wieczora.

Pierwszą żywą szopkę zorganizował św. Franciszek z Asyżu w grocie obok włoskiej miejscowości Greccio w 1223 r.

Chciał w ten sposób oddać realia narodzin Dzieciątka Jezus. W 1992 r. franciszkańscy seminarzyści zwyczaj ten przeschępili do Polski, do Krakowa. Było to możliwe dzięki nawiązaniu współpracy z miejskim ogrodem zoologicznym. jms

PODOPIECZNI DZIEŁA POMOCY ŚW. OJCA PIO POTRZEBUJĄ ZIMOWEJ ODZIEŻY

Krakowskie Dzieło Pomocy św. Ojca Pio apeluje o wsparcie osób bezdomnych zimą. Organizacja prowadzi zbiórkę na zimowe buty, kurtki i kalesony.

– Ciepła odzież dla osób bezdomnych to podstawa. Miesięcznie w naszej garderobie odbywa się ponad 600 wizyt potrzebujących, co sprawia, że zapasy ciepłych ubrań szybko się kończą – opisuje Magdalena Szydelko z Działu Kontakt z Darczyńcami i Mediami organizacji.

Dlatego właśnie Dzieło Pomocy św. Ojca Pio zorganizowała zbiórkę, której celem jest zebranie pieniędzy na zakup ciepłej odzieży dla swoich podopiecznych. Ludzie dobrej woli odpowiedzieli szybko i choć udało się już osiągnąć jej cel, to pomoc wciąż jest na wagę złota.

– Za nadwyżkę Dzieło będzie mogło za kupić kolejne pary zimowych butów dla osób bezdomnych. Podczas przemierzanych pieszo w ujemnych temperaturach kilometrów, stopy wychładzają się, powstają rany i odmrożenia. Zimowych butów wciąż brakuje nam dla wielu podopiecznych, dlatego serdecznie zachęcamy do zrobienia osobom bezdomnym takiego świątecznego prezentu – zachęca M. Szydelko.

Szczegółowe informacje o akcji dostępne są pod adresem zrzutka.pl/746udf, numerem telefonu 572 410 543 i e-mailem:

magdalena.szydelko@dzielopomocy.pl

Można wykonać także przelew tradycyjny na nr konta Dzieła Pomocy św. Ojca Pio: 74 1240 2294 1111 0010 1273 0039, z dopiskiem w tytule przelewu

„Zimowa odzież dla osób bezdomnych”. Akcja trwa do 22 grudnia.

Zbiórka to nie jedyne działanie Dzieła Pomocy św. Ojca Pio na rzecz bezdomnych w zimowym okresie. Trzy razy w tygodniu otwarta jest świetlica organizacji, w której przez kilka godzin można posiedzieć i się ogrzać. Gorąca herbata i kawa wydawane są codziennie oprócz czwartku. Bezdomni mogą również skorzystać z ciepłego prysznicza w łaźni czy wymienić odzież we wspomnianej już garderobie. A dach nad głową dla kilkudziesięciu osób bezdomnych zapewniają tzw. mieszkania wspierane.

Dzieło Pomocy św. Ojca Pio jest organizacją pożytku publicznego, która powstała 20 lat temu z myślą o ludziach, którzy utracili swój dom. W miejscu tym w prawdzie i równości pracownicy, bracia kapucyni i wolontariusze towarzyszą osobom bezdomnym w ich drodze do samodzielnego życia.

Fachowe i wszechstronne wsparcie udzielane ponad 1600 podopiecznym rocznie odbywa się w prowadzonych przez Dzieło Centrach Pomocy – przy ul. Loretańskiej 11 i ul. Smoleńsk 4 w Krakowie. Oprócz pomocy doraźnej – możliwości kąpieli, wymiany i wyprania odzieży – w placówkach udzielane jest wsparcie specjalistyczne: socjalne, zawodowe, prawne i duchowe.

Dodatkowo Dzieło Pomocy św. Ojca Pio prowadzi 12 mieszkań wspieranych. Dzieło Pomocy św. Ojca Pio od wielu lat angażuje się również w akcje społeczne mające na celu zwrócenie uwagi otoczenia na problem, jakim jest bezdomność. Staje się tym samym głosem zapomnianych, zepchniętych na margines i uwięzionych w krzywdzących stereotypach osób bez domu.

Witryna Tygodnia

POWSTAŁ KANAŁ MUZYKI CHRZEŚCJAŃSKIEJ NA YOU TUBE: „MNIEJSZE GRANIE”

„Wszystko, co robimy, ma ten jeden cel: mówić o Bogu, który jest dobry i piękny. Muzyka jest jednym z tych środków. Cieszę się, że moje utwory nie zawsze opowiadają wprost o Bogu, ale czasem poruszają trudne doświadczenia, które wielu ludzi oddalają od Boga lub sprawiają, że Go nie szukają” – przyznaje o. Arkadiusz Góra OFMConv, kompozytor i autor tekstów. Franciszkanin konwentualny jest współtwórcą nowego muzycznego projektu – „mniejsze granie”. Dotąd pojawiły się na nim trzy utwory nagrane w Centrum św. Maksymiliana w podoświęcimskich Harmęczach. Za tym przedsięwzięciem stoją m.in. osoby związane z popularnym kanałem „mniejsi”, który na YouTube subskrybuje około 30 tys. internautów.

Zdaniem zakonnika, nowy kanał to miejsce, „gdzie muzyka staje się modlitwą, a każdy dźwięk wyraża chwałę Boga w sposób prosty, autentyczny i poruszający”.

„Chcemy pokazać, że mimo tego wszystkiego Pan Bóg jest dobry. Jeśli człowiek Mu zaufa i będzie do Niego wołał, doświadczy Jego obecności. My opowiadamy o tym w taki sposób, w jaki umiemy, a muzyka jest jednym z tych narzędzi” – tłumaczy w rozmowie.

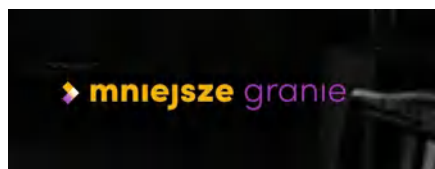
Sama nazwa „mniejsze granie” nawiązuje z jednej strony do wieloletniej inicjatywy „Franciszkańskie Granie”, ale także do określenia synów duchowych św. Franciszka jako Zakonu Braci Mniejszych.

O. Arkadiusz Góra wraz z o. Markiem Kowalczem zajmują się działalnością medialną w zakonnej prowincji od czterech lat.

„Najpierw zajęliśmy się stronami internetowymi, w tym stroną franciszkanie.pl. Potem wiedziliśmy, że chcemy tworzyć różne treści: podcasty, rozmowy, zapraszać ludzi na YouTube i inne platformy streamingowe. Szukaliśmy nazwy. Wiemy, że YouTube jest już pełen różnych nazw, które są pozajmowane. Szukaliśmy więc czegoś prostego. Tak powstała nazwa mniejsi. Nazwa stała się idealna. Identyfikacja wizualna z pisownią małymi literami była naturalnym rozwinięciem tej koncepcji” – dodaje, wspominając początki powstania kanału, na którym pojawiają się różne treści, głównie podcasty i rozmowy. Na przykład

seria „Jestem”. Autorzy nagrywają rozmowy z ludźmi o ich doświadczeniu Pana Boga. Jest też seria „Good Vibes”, która jest talk-showem. Nagrywane są też pieśni liturgiczne z chórem „adFontem” z Jasła oraz inne serie rekolekcji i treści dogmatycznych.

W pewnym momencie pojawił się pomysł, by zająć się działalnością muzyczną. „Nie oplać się wrzucać muzyki na kanał pełen podcastów – tam by po prostu zginęła. Naturalne było stworzenie bliźniaczego kanału, dedykowanego wyłącznie muzyce. Tak powstało mniejsze granie” – zaznacza były lider zespołu Fioretti, związanego z franciszkańskim seminarium w Krakowie.

„Tamto doświadczenie przybliżyło mi proces produkcji muzycznej. Kraków, pełen świetnych muzyków, bardzo w tym pomógł. Po święceniach przyszedłem tutaj, a w studio stworzonym przez ojca Arkadiusza Bąka nagrywaliśmy podcasty. Z czasem przygotowaliśmy je także pod kątem produkcji muzycznej” – dodaje i przyznaje, że ważnym impulsem były spotkania z wykształconymi muzykami ze Śląska i z Małopolski.

„Dwa lata temu zaproponowałem, aby coś stworzyć wspólnie. Zgodzili się, choć projekt rodził się długo. Rok temu podczas rekolekcji nad morzem bracia przypomnieli mi utwór jednej z naszych przyjaciółek – Miriam. Był nagrany telefonem, więc zaproponowałem jej nagranie studyjne. W międzyczasie wiedziliśmy, że jeden utwór to za mało, więc postawiliśmy sobie minimum trzech. Pracowaliśmy nad nimi rok. Był to czas nauki, aranżacji i odkrywania naszych możliwości” – podsumowuje, opisując genezę trzech grudniowych premier muzycznych: „W ciszy tej” – w dwóch aranżacjach – oraz „Przyszedł czas”. Pierwszą skomponowała i napisała do niego słowa Miriam Hammoudeh, drugi to kompozycja o. Arkadiusza Góry.

„Dzisiaj można tworzyć utwory w domu, korzystając z szerokiej gamy narzędzi i sampli, co znacznie ułatwia pracę. Choć

staramy się unikać korzystania wyłącznie z sampli, na początku, nie mając pełnych możliwości nagrywania – na przykład perkusji, która będzie ważna w przyszłych produkcjach – sięgnęliśmy po brzmienia samplowe. Dzięki temu powstały aranżacje, które były początkiem naszego nowego brzmienia” – zaznacza. „Chcemy nagrywać zarówno utwory już istniejące, jak i tworzyć nowe kompozycje od podstaw, co jest najbardziej ekscytujące. Mamy nadzieję, że nasze działania będą nadal inspirować i zbliżać ludzi do Boga” – zapowiada franciszkanin, były student architektury.

„Mam takie ciche plany, żeby stworzyć też przestrzeń trochę większą niż to studio, aby móc nagrywać tutaj samemu takie instrumenty, jak perkusja czy kwartet smyczkowy. Pozwoliłoby nam to być bardziej niezależnymi. Może też dojdziemy do takiego momentu, w którym zagramy jakiś koncert” – zwierza się i przyznaje, że wobec takich projektów ważne są konsekwentne i cierpliwe działania.

„Muzyka chrześcijańska jest wprawdzie dla wszystkich, ale nie wszyscy jej słuchają, co czyni tę drogę trudniejszą. Mimo to jestem pełen nadziei i przekonania, że jeśli Pan Bóg czemuś błogosławi, jeśli On tego chce, to my robimy, co możemy, a resztą zajmie się On. Nie myślę o tym naiwnie – mówię to na podstawie doświadczenia” – precyzuje.

„Na banerze naszej strony internetowej mamy napisane: Bóg jest miłością, a my chcemy o tym opowiedzieć. Wszystko, co robimy – rozmowy na kanale ‘mniejsi’, podcasty, serie z ks. Robertem Woźniakiem – ma ten jeden cel: mówić o Bogu, który jest dobry i piękny. Muzyka jest jednym z tych środków. Cieszę się, że moje utwory nie zawsze opowiadają wprost o Bogu, ale czasem poruszają trudne doświadczenia, które wielu ludzi oddalają od Boga lub sprawiają, że Go nie szukają. Chcemy pokazać, że mimo tego wszystkiego Pan Bóg jest dobry. Jeśli człowiek Mu zaufa i będzie do Niego wołał, doświadczy Jego obecności. My opowiadamy o tym w taki sposób, w jaki umiemy, a muzyka jest jednym z tych narzędzi” – podsumowuje.

Za: www.ekai.pl

Odeszli do Pana

ŚP. O. FRANCISZEK STOPKOWICZ OFMConv (1943-2024)

Wieloletni misjonarz w Zambii, Kenii i Uzbekistanie

W sobotę 21 grudnia 2024 r. ok. godz. 20.00 w klasztorze w Jaśle zmarł o. Franciszek Stopkowicz, wieloletni misjonarz w Zambii, Kenii i Uzbekistanie. Przeżył 81 lat, z czego 65 w Zakonie i 56 w kapłaństwie.

O. Franciszek Stopkowicz urodził się 4 października 1943 r. w Niegłowicach k. Jasła jako syn Jana i Emilii z d. Kurcz. W rodzinnej miejscowości ukończył siedmioklasową Szkołę Podstawową a następnie kontynuował naukę w zakonnym Małym Seminarium – najpierw w Legnicy (1957-1959) a następnie w Niepokalanowie (1960-1962). W międzyczasie odbył nowicjat w Gnieźnie i tam 18 września 1960 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Studia filozoficzne odbywał w Łagiewnikach k. Łodzi a teologiczne – w Krakowie, gdzie 8 grudnia 1967 r. złożył śluby wieczyste. 21 czerwca 1968 r. został wyświęcony na kapłana. Przez rok po święceniach pozostawał w Krakowie, kontynuując naukę w Studium Pastoralnym.

Po trzech latach pracy duszpasterskiej w Legnicy (1969-1972) zwrócił się do władz zakonnych z prośbą o oddelegowanie go do pracy misyjnej w Zambii. „Ta myśl i pragnienie towarzyszyły mi od początku życia zakonnego. Nie

kieruję się względami czysto ludzkimi, ale chęcią głoszenia Ewangelii tym, którzy jej nie znają” – argumentował swoją decyzję ówczesnemu prowincjałowi.

Po kilku miesiącach nauki języka angielskiego w Rzymie w lutym 1973 r. wyjechał do Zambii i w tamtejszej kustodii generalnej posługiwał 23 lata, do końca 1995 r., kiedy to powrócił do Polski i na kilka miesięcy trafił do klasztoru we Wrocławiu. W latach 1996-1998 w ramach braterskiej pomocy posługiwał na misjach prowincji gdańskiej w Kenii a następnie ponownie wrócił do Polski

i trafił do klasztoru w Horyńcu Zdroju. W korespondencji z władzami zakonnymi wciąż wyrażał jednak swoją gotowość kontynuowania pracy misyjnej, chcąc wesprzeć tworzącą się nową obecność w Ugandzie.

Ostatecznie w 2000 roku na kolejne 23 lata wyjechał do Uzbekistanu. Przez znaczną część pobytu w tym kraju mieszkał w Samarkandzie, będąc gwardianem tamtejszego klasztoru, administratorem parafii oraz administratorem parafii w Nawai. W 2016 r. został skierowany do klasztoru w Taszkencie i tam przebywał do połowy 2023 r., kiedy to przyjechał do Polski, by tutaj poddać się leczeniu, mieszkając w klasztorze św. Antoniego w Krakowie.

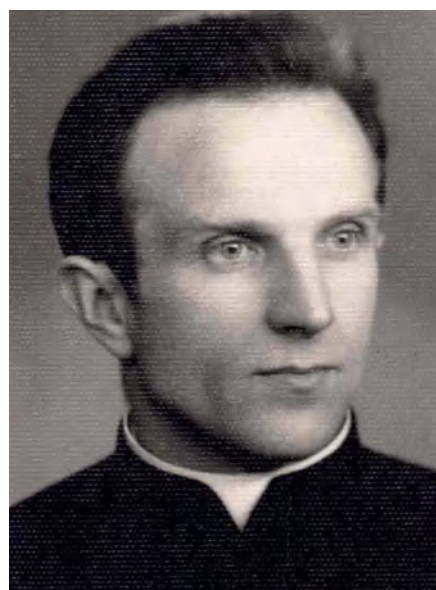
Mimo podeszłego wieku i licznych dolegliwości zdrowotnych ciągle miał nadzieję na powrót do Uzbekistanu i kontynuowanie pracy misyjnej. 1 lutego 2024 r. w ramach dalszej rekonwalescencji został skierowany do klasztoru w Jaśle, gdzie przebywał do dnia swojej śmierci.

O. Marian Michasiów OFMConv, sekretarz Prowincji

ŚP. KS. TADEUSZ KOWALCZYK CSMA (1933-2024)

Z głębokim smutkiem zawiadamiamy o śmierci śp. ks. Tadeusza Kowalczyka CSMA, który odszedł do Pana 20 grudnia 2024 r. w wieku 91 lat, w domu Zgromadzenia Księża Michalitów w Melrose, w Kanadzie.

Jego życie było przepelnione głęboką wiarą, nieustanną posługą oraz niezachwianym oddaniem Bożemu powołaniu. Urodzony 3 czerwca 1933 r. w niewielkiej miejscowości Zabrodzie koło Ostrołęki, wzrastał w pobożnej i skromnej rodzinie. Po ukończeniu szkoły podstawowej w rodzinnej miejscowości, wcześniej odpowiedział na Boże wezwanie, wstępując do Zgromadzenia Księża Michalitów w Miejscu Piastowym. Tam, w 1952 r., rozpoczął postulat i nowicjat, kładąc fundament pod życie oddane Bogu i Jego ludowi.

W 1953 r. złożył pierwsze śluby zakonne, a zaledwie trzy lata później – śluby wieczyste. W tym samym roku ukończył liceum w Bydgoszczy. Już w tym okresie ujawniał ducha służby, podejmując obowiązki gospodarza w Strudze oraz opiekując się domami michalickimi w Krakowie-Olszy i Pawlikowicach.

W 1958 r. rozpoczął studia teologiczne w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy w Krakowie. Niestety, w czwartym roku nauki przerwała je poważna choroba. Pomimo trudności, niezłomna wiara i wytrwałość ks. Tadeusza pomogły mu zrealizować marzenie o kapłaństwie – w 1966 r. przyjął, z rąk abp. Karola Wojtyły, święcenia kapłańskie, co stało się ukoronowaniem jego wieloletnich starań i pragnień służenia Chrystusowi i Kościołowi.

Pierwszą posługę kapłańską pełnił jako kapelan szpitalny w krakowskim szpitalu na Prądniku (obecnie Szpital im. Jana Pawła II), niosąc pociechę i nadzieję wielu chorym oraz ich rodzinom.

W 1972 r. ks. Tadeusz rozpoczął nowy rozdział swej misji, udając się do Stanów Zjednoczonych, a rok później przybył do Kanady. Poświęcił się tam duszpasterstwu wśród polskich wspólnot w Hamilton, London, Windsor, Sarnia i okolicach. Jego gorliwa troska o wiernych oraz zaangażowanie w naukę języka angielskiego pozwoliły mu nawiązać z nimi głęboką więź. W 1978 r. tymczasowo posługiwał w anglojęzycznej parafii w Chatham, po czym przez 15 lat był kapelanem szpitalnym w Sault Ste. Marie (1979–1994). Nawet na emeryturze nie ustawiał w służbie: w latach 1997–

2000 był proboszczem parafii w Sault Ste. Marie.

Ostatnie dwadzieścia lat swego życia spędził w Melrose, gdzie w cichy i oddany sposób wspomagał duszpasterstwo w parafii Matki Bożej Częstochowskiej w London. Jego obecność była błogosławieństwem dla wszystkich, którzy go spotkali – był kapłanem pełnym pokory, mądrości i łagodności.

Życie ks. Tadeusza naznaczone było wytrwałością w obliczu trudów, głęboką miłością do Boga oraz niezłomną wiernością misji Kościoła. Mimo problemów zdrowotnych nigdy nie zwątpił w swe powołanie, czerpiąc siłę z modlitwy i Eucharystii.

Niech ks. Tadeusz spoczywa teraz w kochających ramionach Boga, któremu tak wiernie służył. Niech oręduje za nami, swoimi braćmi michalicami oraz wszystkimi, którym posługiwał przez długie i owocne lata. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci.

Rodzina i przyjaciele będą mogli pożegnać śp. ks. Tadeusza w O'Neil Funeral Home, 350 William St., London, w niedzielę, 29 grudnia 2024 r., w godzinach od 13:00 do 17:00. Msza Święta pogrzebowa zostanie odprawiona w kościele Matki Bożej Częstochowskiej, 419 Hill St., w poniedziałek, 30 grudnia 2024 r. o godz. 10:00. Zmarły spocznie na cmentarzu św. Piotra w London.

Za: www.michalici.pl

ŚP. O. HENRYK PAWEŁ MASNY OFMCap (1947-2024)

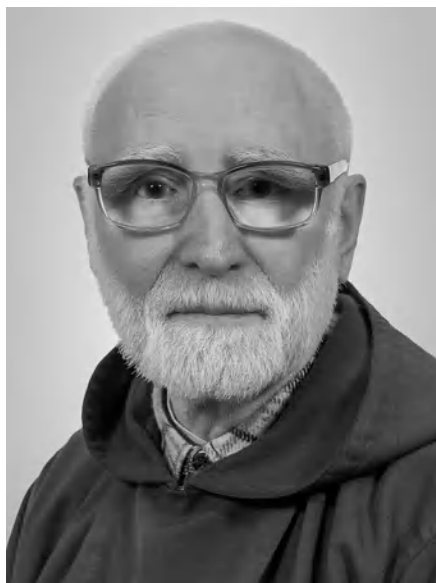
19 grudnia 2024 roku w wieku 77 lat, w 56 roku życia zakonnego i 50 roku kapłaństwa odszedł do Pana Brat Henryk Paweł Masny, Prezbiter Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 21 grudnia 2024 roku w Sędziszowie Małopolskim.

Br. Henryk Paweł Masny urodził się 10 maja 1947 roku w Lędzinach. Na chrzcie otrzymał imię Paweł.

Do nowicjatu Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów w Sędziszowie Małopolskim wstąpił w roku 1968, by rok później złożyć swoją pierwszą profesję zakonną i kontynuować formację w Krakowie. Śluby wieczyste złożył w 1974 roku, zaś święcenia prezbiteratu przyjął w 1975 roku. W życiu zakonnym pełnił wiele funkcji. Był gwardianem, wikarym domu, katechetą, kapelanem szpitali, rekolek-

cjonistą i duszpasterzem dzieci i młodzieży.

W 2018 roku Otrzymał Medal na 100-lecie Odzyskania Niepodległości, przyznany przez Prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego, a wręczony przez Wojewodę Śląskiego Jarosława Wierczorka. Wśród wyróżnionych w Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach było ponad 60 osób zasłużonych dla Rzeczypospolitej i województwa śląskiego w takich dziedzinach jak: kultura, sztuka, nauka, technologia, media, publicystyka, biznes, NGO, Kościół oraz środowiska kombatanckie.

Zmarł w szpitalu w Strzyżowie 19 grudnia 2024 roku.

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.

Za: www.kapucyni.pl

Wesołych Świąt Bożego Narodzenia
oraz pomyślności w Nowym Roku

życzy
T UW PZUW

